

lluita

Quan els treballadors fan vaga, no és que no vulguin treballar, sinó que volen fer-ho en millors condicions.

Francesc Layret

obrer

Després del 14-N,
la pressió social al
màxim

- **La vaga general** mostra l'enorme malestar de la ciutadania contra les polítiques antisocials dels governs d'Europa, Espanya i Catalunya
- **CCOO de Catalunya** surt del X Congrés amb força renovada per encarar la crisi
- **Les retallades** passen factura al Govern d'Artur Mas

OCTUBRE-DESEMBRE 2012

ENTREVISTA 4

Almudena Grandes: "La democràcia en este país se asentó en un pacto de amnesia consciente donde la consigna era que hay que olvidar para progresar"

MOBILITZACIÓ 14-N 6-9

La vaga general mostra l'enorme malestar de la ciutadania contra les polítiques antisocials dels governs d'Europa, Espanya i Catalunya

X CONGRÉS CONC 10-17

CCOO de Catalunya surt del X Congrés amb força renovada per encarar la crisi

Reflexió del secretari general 12-13

La nova direcció de CCOO de Catalunya 14-15

Les imatges del Congrés 16-17

10º CONGRESO CONFEDERAL 18

El camino de salida de la crisis marca el 10º Congreso Confederal de CCOO

POLÍTICA 20

CCOO, per un referèndum contra les retallades del Govern central

POLÍTICA SOCIAL 21

Prop del 30% de la població catalana viu en risc de pobresa

TERRITORI 26

I Trobada oberta a tota l'afiliació del Baix Llobregat

SECTOR 27

La reestructuració en el sector financer provoca la pèrdua de 30.000 llocs de treball

INTERNACIONAL 29

Terra de falses promeses

editorial

Un Congrés obert a la societat

La celebració del X Congrés de CCOO de Catalunya ha significat avançar en l'objectiu de fer un sindicat més obert, proper i participatiu.

La decisió de celebrar per primer cop el congrés en cap de setmana va en la línia d'avançar cap a un major activisme i militància, que és el que ens demanen els temps actuals, però també trenca amb els estereotips en què ens situen les campanyes contra el sindicalisme de classe que es porten a terme des de la caverna mediàtica.

Hem realitzat un congrés participatiu i obert a la societat i a l'afiliació, perquè així volem que sigui el nostre sindicalisme. I ho hem fet amb la participació directa de l'afiliació amb més de 3.000 assemblees de les seccions sindicals, les federacions i els territoris; donant accés públic als nostres documents a través del web i transmetent en directe els debats congressuals; facilitant la participació a través de les xarxes socials en el període precongressual i durant el congrés, quan l'etiqueta #Xcongresccoocat va ser diverses vegades tema del moment a Twitter.

Hem aprofitat aquest període per escoltar la veu de persones rellevants i expertes mitjançant les xerrades dels Dilluns del Cipri i amb sessions de treball obertes a temàtiques com la pobresa, la laïcitat, la comunicació, el dret a la salut, el model educatiu...

Hem aprovat un pla de treball amb 80 propostes concretes per donar resposta als reptes laborals, socials, econòmics i organitzatius que tenim per davant amb canvis en profunditat en la nostra organització i amb una aposta clara pel sindicalisme de proximitat actiu i proper als treballadors i les treballadores. Un congrés que s'ha volgut posicionar en els temes més rellevants que està vivint la nostra societat a través de les resolucions aprovades: amb un posicionament clar a favor del dret a decidir del poble de Catalunya; fent propostes noves com les xarxes de solidaritat per donar resposta als greus problemes de les persones aturades; posant a l'abast dels delegats i les delegades sindicals eines per resoldre els conflictes sindicals que es generen en el marc de la unitat d'acció amb UGT.

En definitiva, un congrés que ens permet sortir reforçats i amb unes propostes que entronquen amb els nostres valors del sindicalisme de classe i nacional perquè CCOO continuï sent "l'eina" d'un sindicalisme útil i proper als treballadors i les treballadores per defensar drets i construir futur. ■

Les retallades passen factura al Govern d'Artur Mas

El 25 de novembre la ciutadania va castigar el govern que ha tirat endavant les majors retallades de la història dels governs autonòmics.

Les polítiques d'austeritat i les retallades del Govern de CiU han anat més enllà de les mesures aprovades pel Govern de l'Estat, que, sovint, han comptat amb el seu vot favorable. La implantació de l'euro per recepta o l'augment dels requeriments per accedir a la renda mínima d'inserció en són exemples.

Unes polítiques injustes per a la majoria de la població i inútils per sortir d'una crisi econòmica que ja s'ha convertit en crisi social. Amb mesures desequilibrades a favor dels privilegis d'una minoria com ho és la supressió de l'impost de successions per a les grans herències, mentre es retallen les beques menjador, augmenten les llistes d'espera a la sanitat o disminueixen els recursos per a les polítiques socials. Unes polítiques que tenen el mateix fil conductor a Catalunya, Espanya i Europa i que generen atur, pobresa i exclusió social.

La realitat a Catalunya és greu: prop de 900.000 persones a l'atur, 120.000 llars sense cap mena d'ingrés, una mitjana de 100 desnonaments al dia, reducció dràstica dels serveis públics, increment de taxes a la universitat i a la FP, expulsió dels joves a treballar a fora perquè no se'ls ofereix cap oportunitat. Cal que el govern que surti del nou Parlament tingui en compte els interessos dels ciutadans i ciutadanes i que no sigui servil amb els dictats dels interessos econò-

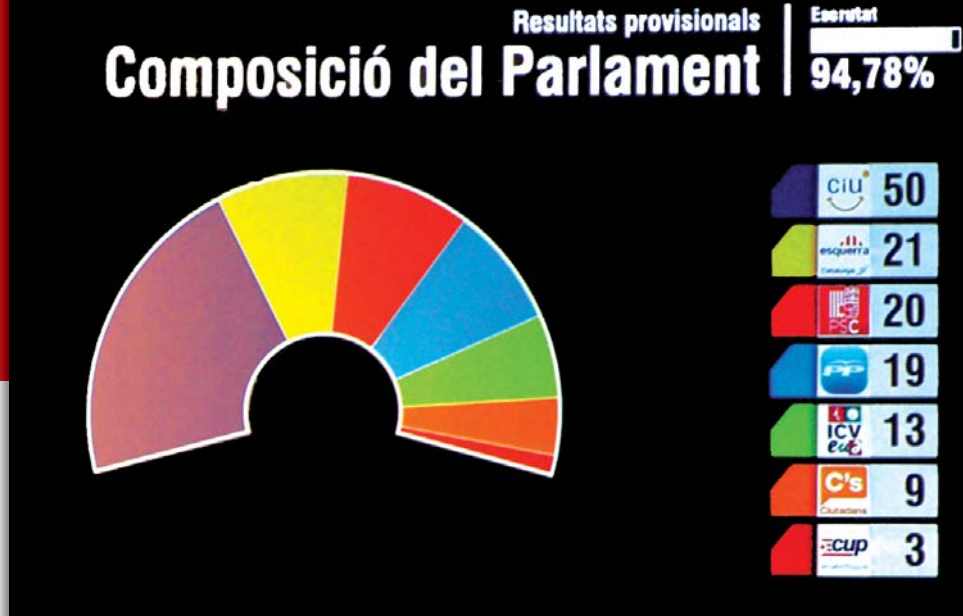

Foto: Parlament de Catalunya

mics d'una minoria que vol desmantellar l'estat del benestar i retallar drets, perquè Catalunya esdevingui un model de país per a Europa i el món, on la ciutadania pugui gaudir de drets socials i laborals i on es tinguin en compte les persones.

Gran mobilització ciutadana

L'augment de participació ha estat una bona notícia i una demostració del fet que quan la ciutadania valora que estan en joc qüestions importants que afecten els seus interessos, es mobilitza. Ho va fer l'11 de Setembre per reclamar el dret a decidir, ho hem vist el 14 de novembre amb la vaga general i ho hem tornat a comprovar en les eleccions del 25 de novembre. El resultat electoral demostra que la mobilització ciutadana produeix canvis.

L'actual conflicte social es pot abordar des de la participació ciutadana i dels compromisos i dels equilibris socials o mantenint unes polítiques inútils i injustes al servei d'una minoria social. Una o altra resposta pot alimentar una major o

Cal que el govern que surti del nou Parlament tingui en compte els interessos dels ciutadans i ciutadanes i que no sigui servil amb els dictats dels interessos econòmics

menor conflictivitat social. El 14-N va ser un important avís del fet que hi ha una majoria social contrària a unes polítiques determinades. Ara el nou Parlament haurà d'entomar la resposta política del que es va expressar al carrer.

CCOO continuarem reivindicant amb altres organitzacions i entitats socials, en el marc de la Plataforma Prou Retallades, el dret a decidir per una Catalunya social. Hi ha alternatives i recursos suficients per dur-les endavant i no estem disposats ni disposades a permetre que ens prenguin el futur. ■ **Dolors Llobet**

“La democracia en este país se asentó en un pacto de amnesia consciente donde la consigna era que hay que olvidar para progresar”

ALMUDENA GRANDES

Es escritora

Almudena Grandes es una escritora de gran éxito que recientemente presentó en la sede de CCOO de Catalunya la serie literaria *Episodios de una guerra interminable*, que ya cuenta con dos títulos, *Inés y la alegría* y *El lector de Julio Verne*. Almudena es también la autora de títulos tan reconocidos como *Las edades de Lulú*, *Te llamaré Viernes*, *Malena es un nombre de tango*, *Atlas de geografía humana*, *Los aires difíciles*, *Castillos de cartón* o *El corazón helado*, entre muchos otros. Pero además, Almudena es una persona muy comprometida con la recuperación de la memoria histórica y la defensa de los derechos sociales y laborales.

■ **Hoy ofreces una conferencia en CCOO de Catalunya bajo el título de memoria y desmemoria. ¿Eres consciente que te encuentras en una casa donde se te quiere y se te admira?**

Lo sé. Cuando vengo a CCOO tengo la sensación que vengo a mi casa. Yo lo siento así.

■ **Presentas *Episodios de una guerra interminable*, que ya cuenta con dos títulos de éxito: *Inés y la alegría* y *El lector de Julio Verne*. Sin duda, *Episodios* es un canto a la memoria histórica. ¿Hoy es más necesaria que nunca? Algunos parecen obsesionados con la desmemoria.**

Episodios es una historia que empecé hace mucho tiempo, cuando me di cuenta que había un tema pendiente en mi generación, en mi país. En cada país hay un asunto pendiente, una tarea que hay que resolver y el de mi generación es la memoria, que, en definitiva, es la normalización democrática de España. La democracia en este país se asentó en un pacto de amnesia consciente donde la consigna era que hay que olvidar para progresar. Y esa insensatez ha provocado una debilidad congénita en la democracia española. *Episodios* es un ciclo de novelas de cómo se hizo la Transición en España, lo que faltó en la Transición. En realidad no sabemos casi nada de la historia contemporánea de

España aunque creamos lo contrario. Por ejemplo, aquí la gente ve la pobreza que hay en otras zonas del mundo, pero ha olvidado totalmente la pobreza que hubo en este país y hay que recordárselo, especialmente a los jóvenes.

Episodios son novelas independientes que tienen un principio y un final, que comparten una coherencia cronológica que va del 1939 al 1964 y un espíritu, ya que están escritas desde la óptica de los resistentes, desde la gente que dijo que no, que no se rindió y que luchó contra la dictadura franquista.

■ **Van dos entregas, pero ¿*Episodios de una guerra interminable* tendrá más títulos en el futuro?**

En total serán 6 títulos. Puedo estar hasta el 2020 para acabar esta serie. Ya veremos.

■ **¿Qué elementos encuentra en *El lector de Julio Verne* un lector interesado en no perder la memoria?**

Yo escribo estas novelas obedeciendo a un impulso moral muy fuerte que es la reivindicación de la resistencia antifranquista. La Transición se pareció a una escena de Mary Poppins. Se borraron 40 años de franquismo de un plumazo y los resistentes se perdieron por el camino, sobre todo porque son incómodos y engorrosos. La memoria de la resistencia la hemos perdido casi completamente.

El lector de Julio Verne tiene mucho que ver con la vida auténtica de la gente. Es la historia de un niño, hijo de un guardia civil, atravesado por una contradicción, dividido entre el amor que siente por su padre, que sabe que es un buen hombre aunque las cosas que hace no sean buenas, y la admiración secreta y clandestina que siente por los guerrilleros que representan la única libertad posible que existe en el mundo donde vive este niño, los únicos que pueden elegir su vida en un pueblo donde todo el mundo tiene una vida asignada. El niño lee a Julio Verne y acaba convirtiéndose

aplicar recortes en hospitales y en salud. Les tengo que advertir que recortar en cultura no es sólo hacerle la puñeta a Santiago Segura. La cultura no es algo que afecta nada más a unos directores y a unos actores. Es una industria que mueve un montón de puestos de trabajo. Recortar en cultura es como hacerlo en educación. Yo creo que lo único que nos puede sacar de esta crisis es que llegue al poder de algún país de Europa un político dispuesto a hacer política y no a seguir lo que le dicen los mercados. Veo demasiada pasividad entre los míos y entre sus primos

de nuestra estrategia sindical. ¿Crees que hoy sigue siendo necesario mantener espacios específicos en el sindicato dedicados a trabajar por la igualdad de género y los derechos de la mujer?

Si esta pregunta me la hubieras hecho hace unos años, en los momentos de esplendor, te habría contestado que no. Pero hoy vuelve a ser más necesario que nunca dedicar esfuerzos para alcanzar la igualdad de la mujer y preservar sus derechos. Hay que decir que la revolución de la mujer ha sido la única que ha triunfado en el siglo xx. Sin

“La Transición se pareció a una escena de Mary Poppins. Se borraron 40 años de franquismo de un plumazo y los resistentes se perdieron por el camino, sobre todo porque son incómodos y engorrosos.”

embargo, las políticas de recortes de los servicios sociales y del estado del bienestar están afectando muy directamente a la mujer. Muchas están volviendo a encargarse de tareas de casa que no asumían. Padecemos un retroceso muy preocupante y hay que cambiar otra vez la tendencia.

en un pequeño héroe de una pequeña lucha en la historia de la humanidad.

■ Estamos en un momento ciertamente preocupante y crítico donde se recorta hasta el tuétano de los derechos sociales y laborales. La cultura no se escapa del recorte. ¿Qué opinas de estas políticas? ¿Qué pueden significar para el futuro de este país estos recortes en cultura? ¿Y en general?

En general existe la idea que en sanidad no se debe recortar, pero que no pasa nada por recortar en cultura. La cultura es algo que se puede tocar sin consecuencias. Y es curioso que los mismos que defienden esta idea después sean los que no tienen ningún problema en

hermanos. Por eso los sindicatos sois tan importantes, ya que en la desorientación de los partidos, los únicos que sois capaces de dirigir el camino de la sociedad sois los sindicatos. Por eso los sindicatos soportan una campaña tan dura de desprestigio. Los que dirigen estas políticas tan severas para los ciudadanos saben que los sindicatos sois lo más fuerte que tienen enfrente. Habría que buscar la forma de que esa fortaleza se contagiara en los partidos de izquierda.

■ La mujer y la lucha por la igualdad de género han centrado buena parte de tu obra. En CCOO, desde siempre, hemos mantenido los derechos de la mujer como eje

■ Para finalizar... Almudena, ¿saldremos de ésta?

Sí que saldremos. Yo soy optimista. Hemos salido de situaciones mucho más difíciles, en la posguerra, por ejemplo, donde tardamos 25 años en empezar a recuperarnos. Es cierto que la situación es muy preocupante. Yo soy madre y me preocupa que nuestros hijos vayan a vivir peor que sus padres y sus abuelos, y eso hace mucho tiempo que no pasaba. Tenemos capacidad para salir de ésta, pero yo animo a luchar, a protestar, a manifestarse para cambiar las cosas que nos están haciendo. Espero que ahora tardemos menos tiempo en salir de esta situación negativa que en la posguerra, aunque estoy convencida de que saldremos. ■ **E. Rey**

La vaga general mostra l'enorme malestar de la ciutadania contra les polítiques antisocials dels governs d'Europa, Espanya i Catalunya

La vaga general del 14 de novembre convocada pels principals sindicats i la Címera Social va ser un èxit aclaparador.

El seguiment als centres de treball va ser massiu i la participació en les manifestacions d'arreu del país va ser històrica. Malgrat els intents dels governs del PP i CiU de rebaixar la participació a xifres que no se les va creure ningú, l'èxit de la vaga va ser inqüestionable i només feia falta veure el ressò que va tenir la convocatòria en la premsa internacional per adonar-nos del seu impacte real. Malgrat les xifres que es puguin dir, les persones tenen ulls i el dia 14 de novembre era evident que alguna cosa grossa estava passant a Catalunya, a Espanya, a Portugal, a Grècia, a Itàlia, a França i, fins i tot, a Alemanya, on es van realitzar mobilitzacions seguint la convocatòria feta per la Confederació Europea de Sindicats. La ciutadania ha dit prou a unes polítiques que només estan portant atur, pobresa i patiment a milions de persones.

Catalunya aturada

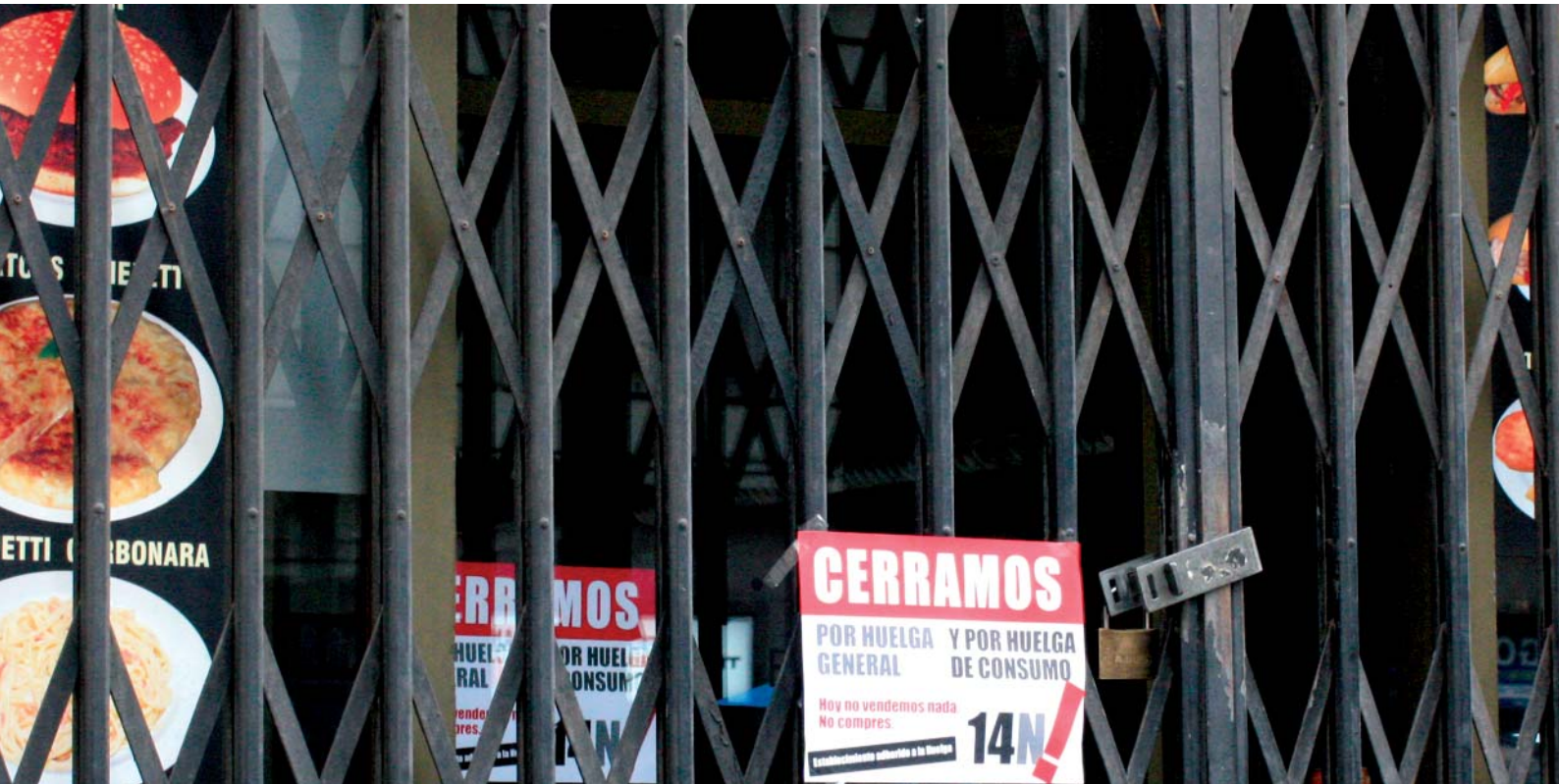
Prop de 2 milions de treballadors i treballadores assalariats de Catalunya no van anar a la feina el dia 14 de novembre. Això representa un 85% del total de 2.400.000 assalariats que hi ha a Catalunya, tenint en compte que 260.000 treballadors estaven obligats a treballar a causa dels serveis mínims establerts. Per províncies, Barcelona va tenir un seguiment de la vaga del 90%, Tarragona un 80%, Lleida un 70% i Girona un 75%. La indústria i el transport van superar el 95% de seguiment i el comerç en general va experimentar una aturada històrica

El trànsit als carrers de Barcelona era com el d'un dia festiu

Concentració a la Porta de Brandenburg. La convocatòria feta per la Confederació Europea de Sindicats també es va fer evident a Alemanya

que confirmava que aquesta vaga tenia unes característiques socials més enllà de la protesta laboral, i que també va ser una vaga de consum. El consum elèctric va caure una mitjana del 20% segons Red Eléctrica Espanyola en relació amb la previsió que hi havia per a un dia laborable i el trànsit va experimentar, a Barcelona i la seva àrea metropolitana, una caiguda del 23%, com si fos un dia festiu.

Piquets informatius

Una altra xifra espectacular va ser la participació de persones en els piquets informatius que es van desplegar per tot Catalunya. Més de 25.000 persones van participar en aquests piquets, que, des de primeres hores de la nit, van recórrer el territori. Eren uns piquets formats per treballadors, estudiants, veïns, etc.

Piquet informatiu a Correos, Mercabarna i el Corte Inglés

Riuades de gent a les manifestacions

Tot l'Estat va viure manifestacions multitudinàries que van culminar una gran jornada de protesta social que es va escenificar al carrer. A Catalunya van tenir lloc més de 20 manifestacions i concentracions en les principals ciutats catalanes que van acabar aplegant més d'1.200.000 persones. La manifestació de Barcelona va ser històrica. 1 milió de persones van omplir de gom a gom el passeig de Gràcia i tots els carrers de les rodalies, fet que no va permetre que la capçalera es mogués ni un metre. Els actors Manel Barceló i Quim Masferrer van llegir el manifest unitari on es donaven les moltes raons que hi havia per fer la vaga general i mostrar el malestar de la ciutadania, i on es deixava clar que la mobilització no s'acabarà fins que no recuperem tots els drets socials i laborals que hem perdut en tan poc temps. Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, va fer també una salutació en la qual va agrair l'esforç i la participació de tanta gent deixant molt clara la utilitat de la mobilització i la seva continuïtat. Altres responsables sindicals i membres de la Plataforma Prou Retallades van mostrar la importància de continuar treballant des de la unitat per canviar les polítiques regressives i injustes que estan enfonsant el nostre país.

La manifestació de Barcelona va aplegar més d'un milió de persones

Les manifestacions de Vic, Sabadell i Tàrraga també van ser multitudinàries

L'Assemblea Nacional Catalana es va adherir a la vaga

Acte de suport a la vaga de la Plataforma Prou Retallades

Ampli suport social

El dies previs a la vaga ja es podia intuir que aquesta seria molt important. Els suports dels comitès d'empresa eren constants i les adhesions i convocatòries d'organitzacions socials eren massives. És el cas de la Plataforma Prou Retallades, que ja agrupa més de 1.000 associacions i entitats del món social i ciutadà de Catalunya. En un acte que va tenir lloc al Casal de Barri Pou de la Figuera de Barcelona, representants d'associacions de veïns, d'estudiants, del món jurídic i de la cultura, de pares i mares, de dones, etc., van fer palès el seu compromís amb la convocatòria del 14-N. El mateix va passar amb les organitzacions de treballadors autònoms i dels mitjans de comunicació, així com des del sector de la cultura, que van assegurar que l'augment de l'IVA fins al 21% en aquest sector era una bomba que li podia fer molt de mal i van recordar que la cultura no és un luxe. I també es va fer pública una adhesió força important com va ser la de l'Assemblea Nacional Catalana, convocant de la gran manifestació de l'11 de Setembre i que ara es va posar del costat de la convocatòria de la vaga general a través de la seva portaveu Carme Forcadell, la qual va assegurar que, per a un poble, els drets nacionals eren inseparables dels drets socials i laborals.

Escalfant la vaga general

La mobilització pel malestar és permanent i un mes abans de la vaga general ja havien tingut lloc moltes expressions al carrer per la indignació per les retallades i les polítiques injustes. En aquesta línia trobem la manifestació que va tenir lloc a Barcelona, el 7 d'octubre, en el marc de la Jornada Mundial pel Treball Digne. Aquesta va ser una de les moltes que van ser convocades arreu de l'Estat amb l'objectiu d'impedir que els treballadors i les treballadores continuïn patint més atur, més retallades i menys protecció social. La marxa va tenir els joves com a protagonistes per denunciar l'èxode cap a l'estranger que molts estan fent per obligació per la situació d'atur angoixant i per la precarietat que pateixen, amb un 52% d'aturats entre els joves menors de 25 anys a Catalunya.

Poc després, el 27 d'octubre, va ser el Marc Unitari de la Comunitat Educativa de Catalunya (MUCE) el que va convocar una nova manifestació, sota el lema "Per l'educació pública, cap retallada", on milers de persones van reclamar la qualitat de l'ensenyament i van defensar l'escola pública. El 11 de novembre va ser el torn de la sanitat pública amb una manifestació convocada per la Plataforma pel Dret a la Salut, que novament va treure als carrers de Barcelona milers de persones que van clamar contra les privatitzacions, contra el Reial decret sobre mesures sanitàries, contra el copagament i contra l'euro per recepta. Els manifestants van reclamar un servei de salut públic eficient, de qualitat i segur, resolutiu i sense esperes evitables. Un autèntic Servei Nacional de Salut finançat amb impostos proporcionals a la riquesa, no classista, no sexista i no racista.

Continuarà...

No és veritat que no hi hagi diners. Hi ha alternatives i hi ha recursos suficients per fer unes altres polítiques més justes i eficaces per sortir de la crisi a Catalunya, a Espanya i a Europa. Per això, el 14-N vam aconseguir parilitzar Catalunya, Espanya i el sud d'Europa. Com deia el manifest unitari de la vaga general: "No ens aturarem, perquè no ens resignem! No pararem fins que no canviïn aquestes polítiques! Continuarem plantant-hi cara i cridarem ben fort: prou retallades! Tenim solucions! Que no ens prenguin el futur!". ■

27 d'octubre. Manifestació contra les retallades a l'ensenyament públic

8 de novembre. Assemblea de delegats i delegades, amb Toxo i Méndez

11 de novembre. Manifestació contra les retallades a la sanitat pública

7 d'octubre. Jornada mundial pel Treball Digne

CCOO de Catalunya surt del X Congrés amb força renovada per encarar la crisi

Joan Carles Gallego és reelegit com a secretari general amb el suport del 69,01% dels delegats, 11 punts més que en el congrés anterior.

CCOO de Catalunya ha celebrat el seu X Congrés, que va tenir lloc al Palau de Congressos de Barcelona, els dies 14, 15 i 16 de desembre. Joan Carles Gallego va ser reelegit com a secretari general de CCOO de Catalunya en una candidatura única que va obtenir un suport del 69,01% dels delegats i les delegades del congrés, 11 punts per sobre del que va obtenir en el IX Congrés, on es va quedar a poc més del 58%. El seu lideratge s'ha reforçat clarament al capdavant de la primera organització social de Catalunya.

Aquest congrés ha tingut la característica de celebrar-se en el marc d'una forta crisi social, laboral, política i econòmica, de la qual el sindicat també és víctima, i han estat els aspectes al voltant d'aquesta crisi els que han centrat els debats celebrats i els documents aprovats en aquest congrés.

El congrés ha escollit les persones de la direcció que formaran part del Consell Nacional de CCOO de Catalunya i que s'afegiran a les ja escollides en els diferents congressos territorials i federatius. D'aquestes persones, el secretari general va escollir-ne vuit que són les que configuren la nova Executiva del sindicat i que va ser aprovada en la primera reunió celebrada pel nou Consell Nacional en el marc del congrés. Una Executiva molt

més reduïda que l'anterior i que confirma la línia del sindicat, que ha reduït en més del 50% tots els seus òrgans de direcció per adaptar el sindicat als nous temps que corren. La votació del contingent al Consell Nacional va tenir dues llistes, una d'oficialista encapçalada per Josep Maria Romero, i l'altra del sector crític amb José Manuel Cuenca al capdavant. La primera llista va obtenir el suport del 72% dels delegats i delegades, i la segona, el 28%. En les pàgines 14 i 15 de la revista trobareu els noms dels companys i companyes de la nova direcció. També es van escollir la delegació de CCOO de Catalunya que anirà al congrés de la Confederació Sindical de CCOO, que tindrà lloc el proper mes de febrer, així com de les comissions de Garanties i Arbitratge i de Control Administratiu i Financer.

El congrés va aprovar l'Informe general presentat pel secretari general, amb un 74,77% de vots afirmatius, i el Pla d'acció per als propers 4 anys, per un 69,7% de vots afirmatius.

Gran nombre de convidats

El X Congrés s'ha caracteritzat també pel gran nombre de convidats que en algun moment han assistit a l'esdeveniment. Convidats de sindicats internacionals d'Itàlia, Alemanya, França, Escòcia, etc.; de sindicats catalans com UGT i USOC; de patronals com Pimec, Fepime o Foment del Treball; d'organitzacions polítiques com el PSC, ERC, ICV-EUiA o CiU; i institucionals com l'alcalde de Barcelona, Xavier Trias, o el president de la Generalitat, Artur Mas, que va comprovar en viu el desacord d'un bon nombre de delegats i delegades amb la seva política de retallades, desacord que es va expressar amb xiulets.

Resolucions històriques

El X Congrés de CCOO de Catalunya va aprovar tres resolucions certament històriques. La primera contra l'atur i per la creació d'ocupació, amb elements tan importants com la carta de drets de les persones en atur, la creació d'una xarxa de solidaritat i la manera d'organitzar les persones en atur i la seva vinculació amb el sindicat, va ser aprovada sense cap vot en contra. La segona resolució tenia com a eix central el sindicat de classe i nacional i el dret a decidir i també va ser aprovada per una àmplia majoria dels delegats i delegades. Finalment, la tercera resolució sobre la unitat d'acció sindical entre CCOO i la UGT també va ser aprovada, però amb menys suport. D'aquesta resolució, se'n desprenia una proposta de protocol que s'haurà de signar amb la UGT en els propers mesos, després del seu congrés, en la qual es fixaran les regles de joc de la unitat d'acció.

El congrés de la tecnologia i les xarxes socials

Tot el congrés va ser retransmès en temps real i en directe a través del web de CCOO de Catalunya amb més de 1.200 connexions externes. Però la gran novetat d'aquest congrés va ser l'element participatiu de les xarxes socials, especialment el Twitter que es podia visualitzar en la pantalla gran de l'escenari, fet que va donar un gran dinamisme al congrés i una enorme mostra de participació, tant dels participants en l'esdeveniment, com d'aquells que el seguien des de l'exterior. Es van comptabilitzar un total de 4.025 piulades durant el congrés i l'etiqueta del congrés #Xcongresccoocat va ser tema del moment els tres dies, a Barcelona, i, fins i tot, a estones ho va ser també a Espanya.

Els elements audiovisuals del congrés van estar també molt reconeguts per part dels delegats i delegades, especialment el vídeo d'inauguració, que contenia un àcid repàs dels foscos darrers quatre anys de la política i l'economia al nostre país i on s'assenyalaven els responsables de la crisi, les retallades i el patiment de la ciutadania. Un esment especial també al vídeo de cloenda amb el *making of* del congrés, a l'emotiu recordatori dels sindicalistes i amics que ens han deixat i al sentit homenatge a Simón Rosado que Joan Carles Gallego va voler incloure en el decurs de la seva presentació de l'Informe general. Al llarg del congrés es van anar projectant les 25 salutacions que diferents portaveus d'organitzacions del món social i econòmic van dedicar al sindicat i al seu congrés.

En definitiva, un nou congrés que reforça significativament el sindicat per encarar una nova etapa que, de ben segur, serà difícil, però que CCOO de Catalunya afronta amb un full de ruta carregat de propostes i solucions i, sobretot, amb les piles carregades. ■ **Emili Rey**

Projecció externa del X Congrés

La Secretaria de Formació Sindical i Cultura i la Fundació Cipriano García van planificar una sèrie d'activitats i sessions de debat que han permès projectar cap a la societat el X Congrés de CCOO de Catalunya.

Es van organitzar 4 sessions de reflexió, obertes a la participació de quadres sindicals i públic en general, conduïdes per personalitats destacades en el seu àmbit d'estudi i investigació com Òscar Rebollo, professor de sociologia de la UAB, amb qui vam abordar la participació democràtica a les organitzacions. La reconeguda escriptora Almudena Grandes va parlar-nos de memòria i desmemòria i va presentar la seva última obra, *Episodios de una guerra interminable*; i amb la monja i teòloga Teresa Forcades vam debatre sobre les alternatives a la crisi des d'una mirada en clau de gènere. Per últim, vam reflexionar sobre la vigència i l'actualitat de les classes socials amb la sociòloga Marina Subirats. Totes les sessions van comptar amb una important presència de públic, força següent i capacitat de proposta.

Teixint aliances

D'altra banda, també hem organitzat una sèrie de debats que hem anomenat: "teixim aliances per construir futur", i que tenen com a objectiu cercar complicitats amb importants sectors socials i personalitats rellevants amb voluntat de transformació

social, des de l'interès de CCOO per donar continuïtat i ampliar la col·laboració d'aquestes experiències. Els mesos de novembre i desembre van tenir lloc les sessions: "Polítiques educatives i desenvolupament professional", "Laïcitat, cohesió social i neopopulismes", "Dret a la salut i model de sistemes sanitaris", "Comunicació, democràcia i crisi", "Qüestió nacional i sindicalisme" i "Desigualtat i pobresa. El futur de la solidaritat" i el seminari d'història social: "El món obrer dins de la història contemporània: qüestions i problemes" i una sessió amb personalitats del món jurídic, l'economia, el dret i la sociologia del treball, anomenada "El futur del treball i les desigualtats socials". En total, han passat més de 80 persones de fora del sindicat per la nostra organització i en fem una valoració molt positiva, sobretot de l'aportació proposada quant a reflexions i accions que han de tirar endavant les CCOO del futur com a elements de suma i de construcció d'hegemonia. ■ **Josep M. Romero**

El sindicat es posa al dia en propostes i instruments

Amb la cloenda del X Congrés de la CONC hem tancat un parèntesi de dos dies i mig intensos (14, 15 i 16 de desembre de 2012), en els quals hem debatut i aprovat el Pla d'acció sindical per als propers anys i hem elegit les persones que compondran els nous òrgans de direcció, govern i gestió del sindicat.

Ha estat un congrés emmarcat en un context econòmicament negatiu i de dificultats per als treballadors i treballadores del nostre país, especialment per a qui està en situació d'atur, i de pèrdua de drets laborals i socials. L'hem celebrat un mes després de la vaga general del 14-N i tres setmanes després de les eleccions del 25-N.

El congrés ha servit per renovar algunes propostes sindicals i redefinir els instruments organitzatius per assolir-les. Hem deixat clara la necessitat de fer front a les polítiques neoliberals que avui s'estan aplicant. Per això hem reforçat les propostes en relació amb el paper de la negociació col·lectiva perquè puguem delimitar els atacs als drets laborals que les contrareformes laborals estan imposant. El document revalida les propostes de lluita contra l'atur i per la defensa de l'estat del benestar. Hem evidenciat que tenim propostes per fer front a la crisi sense retallar drets laborals i socials, sinó amb polítiques d'estímul a l'activitat econòmica i de garantia de la cohesió social, que se suportin en una millor redistribució de la riquesa existent, a partir d'una fiscalitat justa i progressiva, i d'una intervenció en el sector financer que garanteixi que el crèdit torni a fluir. Aposta, el Pla d'acció, per la reivindicació d'aprofundir el marc català de relacions sociolaborals, consolidant i potenciant els seus instruments (TLC, Consell de Treball Econòmic i Social, Consell Català de Relacions Laborals, etc.). Hi ha propostes per empènyer l'economia productiva i donar un impuls a la indústria com a motor de la reactivació econòmica. Hem aprovat instruments que garanteixin una major i més forta proximitat del sindicat als centres de treball, en especial en aquells on no hi ha representació sindical encara, per ser referents dels treballadors i treballadores i organitzar-los perquè puguin defensar millor els seus interessos.

La participació democràtica és un dels valors del sindicalisme de CC OO

Compromís amb la societat

El congrés ha aprovat tres resolucions que volen projectar els compromisos del sindicat amb la societat i els treballadors i treballadores. Una, en relació amb el dret a decidir, on reafirmem la posició històrica del sindicat pel dret a l'autodeterminació i, per tant, la voluntat de donar suport a un procés en el qual la ciutadania decideixi la Catalunya que vol i on deixem clar que drets nacionals i socials han d'avançar en paral·lel. Una altra sobre la unitat d'acció sindical, que el que vol és establir unes regles d'actuació sindical per evitar que les diferències intersindicals que es produeixen en les negociacions d'empresa o de convenis col·lectius acabin afavorint la posició empresarial i afeblint la posició dels treballadors i, per tant, buscar les fórmules per resoldre les diferències entre les organitzacions sindicals sense interferències empresarials o polítiques. I la tercera, que creiem que és la més rellevant, fa referència a les respostes que el sindicat ha de donar a les persones en situació d'atur, tant des del punt de vista organitzatiu, per facilitar la seva vinculació i organització al sindicat, dotant-los d'avantatges i serveis específics, com des del punt de vista de l'establiment d'una carta de drets que hem de reivindicar als poders públics, com són polítiques actives, prestacions, accés a determinats serveis i facilitats per a la mobilitat, entre d'altres, així com la proposta de treballar en la construcció d'una xarxa solidària amb d'altres organitzacions i entitats socials, per garantir que les persones en situació d'atur i necessitat tinguin garantida d'una forma laica, transparent i amb controls, les seves necessitats vitals i, en aquest sentit, la disposició del sindicat d'actuar des de la seva realitat i capacitats en aquest objectiu.

Canvis en l'organització del sindicat

El congrés ha reflexionat obertament sobre la necessitat d'adequar les seves estructures organitzatives per fer-les més àgils i properes i per dotar-les de les majors capacitats per actuar arreu. En aquest sentit s'ha produït un canvi important en l'estructura territorial, creant dues noves unions intercomarcals que agrupen diverses comarques. La de la Catalunya central, que agrupa els àmbits territorials d'Osona, Bages i Berguedà i la nova Unió de l'Alt Penedès, Garraf i Anoia. Pel que fa a l'àmbit territorial del Barcelonès, s'ha eliminat l'actual estructura de la unió territorial i s'ha creat en la Comissió Executiva de la CONC una responsabilitat específica que vetlli per la participació de l'afiliació del territori i per la intervenció sociopolítica de manera articulada amb la realitat organitzativa de les federacions al territori. Creiem que aquesta estructura ha de permetre una major fortalesa, en el cas de les noves intercomarcals, per arribar als centres de treball i garantir l'assessorament i l'atenció als treballadors i treballadores i delegats i delegades. I, en el cas del Barcelonès, es tracta de fer més eficients els recursos disponibles per atendre més i millor la realitat sindical del territori, des del compromís i la implicació activa de les organitzacions federatives.

El Pla d'acció fa especial incidència en la voluntat de CCOO de ser, cada cop més, un sindicat obert, proper i participatiu. Per fer front a les campanyes contra el sindicalisme que impulsen

els poders econòmics i polítics, cal reforçar tant l'acció sindical propera als problemes de la gent treballadora, com projectar i difondre tot allò que fem i com actuem. Els valors del sindicalisme (ètica, responsabilitat, transparència, compromís, dedicació, solidaritat...) cal que s'expliquin en la nostra actuació quotidiana. Reforcem totes les propostes per consolidar les relacions i les complicitats amb organitzacions i entitats socials amb les quals coincidim en els objectius de defensar el model social, en aquest sentit mantenim viu el compromís amb la Plataforma Prou Retallades.

Sindicalista de referència

Apostem clarament per un sindicat proper i participatiu, en el qual l'afiliació sigui el pilar sobre el qual es basi la força organitzativa, la suficiència econòmica i l'autonomia i la independència sindicals. Per avançar, fem propostes que millorin els mecanismes de participació obrint noves formes i utilitzant les potencialitats de les noves tecnologies de la informació i les xarxes socials i també la millora de l'assessorament, la formació sindical i el reconeixement de totes les diversitats que avui són presents en el mercat de treball. Insisteixen, els documents, en els valors de la militància, la participació i el compromís. S'aborda l'impuls de la figura del sindicalista de referència, que posa en valor el treball col·laboratiu i de cooperació, que en una confederació sindical com és CCOO podem establir entre les diferents estructures, per arribar a tots els centres de treball, en especial, a aquells petits centres on els drets sindicals no hi entren, però que tenen dret a tenir el seu referent sindical.

D'aquest X Congrés, en surten moltes propostes de treball que caldrà impulsar en un context de dificultats. Sens dubte, l'estratègia que haurem d'emprar s'articularà al voltant de processos de mobilització sostinguda, que permetin anar millorant l'actual correlació de forces desfavorable en la qual ens trobem i que és utilitzada pels poders econòmics per imposar la seva recepta neoliberal, aprofitant-se de la crisi i dels efectes negatius que genera sobre l'ocupació. Defensem que la millor forma de fer front a la crisi és des del diàleg social, la negociació i l'acord, però la posició tancada i autoritària dels governs impedeix qualsevol avenç en aquesta via, el que obliga a mantenir la pressió. Reforçar la unitat d'acció sindical en l'àmbit general, i també a l'empresa, i reforçar les aliances amb altres organitzacions i entitats socials, ha de dotar de major força les nostres posicions i ens ha de permetre fer avançar les alternatives. Relacionar la nostra estratègia sindical amb l'estratègia de la Confederació Europea de Sindicats (CES) és una aposta clara i decidida, que reafirma, així, el compromís d'impulsar a Catalunya, també, les mobilitzacions decidides per la CES.

Tenim alternatives i el congrés ha posat l'organització al dia en propostes i instruments. Hem introduït canvis per ser més eficients, per ser més propers, per millorar la participació i la comunicació. El X Congrés de la CONC conclou amb una organització reforçada, amb noves propostes i alternatives i amb uns nous òrgans de direcció i govern disposats a treballar per defensar drets i construir futur. ■ **Joan Carles Gallego Herrera**

La nova direcció de CCOO de Catalunya

Aquests són els membres dels organismes de direcció de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, escollits pels delegats i delegades participants en el X Congrés de CCOO de Catalunya. També destaquem les persones que assumeixen càrrecs i tasques concretes en la Comissió Executiva aprovats en la primera reunió del Consell Nacional de CCOO de Catalunya celebrada en el marc del congrés.

COMISSIÓ EXECUTIVA

Joan Carles Gallego Herrera,
secretari general

Dolors Llobet Maria,
portaveu, Comunicació i Xarxes socials

Josep Maria Romero,
responsable d'Organització i Recursos

Cristina Faciabén Lacorte,
responsable de Socioeconomia

José Cachinero Triviño,
responsable d'Acció Sindical

Montse Pérez Cregenzan,
responsable de la Dona i Cohesió Social

Ricard Bellera Kirchof,
responsable d'Internacional, Migració i Cooperació

Laura Pinyol Vidal
responsable de Formació Sindical, Estudis i Cultura

Vicenç Tarrats Masó,
responsable de Barcelonès i Política Territorial

CONTINGENT DEL CONSELL NACIONAL DE CCOO DE CATALUNYA

Josep Maria Romero
Dolors Llobet
José Cachinero
Cristina Faciabén
Ricard Bellera
Montse Pérez
Vicenç Tarrats
Laura Pinyol
Xesús B. González
Ester Boixadera
Luis Longares
Luisa Montes
José Luis Moure

Marina López
Emili Rey
Raquel de Haro
Antonio Díaz
Antonia Pascual
Ghassan Saliba
Rafi Redondo
Jordi Llorens
Montse Delgado
Noël Climent
Maribel Ayné
Andrés Querol
Isabel Caire

Jordi Arnáiz
M. Teresa López
Josep Casadó
Marisa López
Vicente Moya
M. Dolors Garrido
Luis Gallego
Juan Manuel Tapia
Loly Fernández Carou
Adrià Labazui
José Manuel Cuenca
Núria Lozano
María Marín

Teresa Vidal
Assun Franquesa
María Gallardo
Carmen Olivera
Noelia Medina
José Antonio López
Pilar Ramos
José Robles
Miguel Peláez
Juan Navarro
Pere Ortega

COMITÈ CONFEDERAL

Tots els membres de la Comissió Executiva més els secretaris generals de territoris i federacions, el responsable de TRADE i la coordinació d'Acció Jove i de l'Àrea Pública:

Bartomeu Compte
Enrique Rodríguez
Ovidi Huertas
Toni Mora
Jaume Pros
Albert Rodríguez
Lluís Vidal-Sixto
Jaume Sellés
Jaume Huguet
Miguel Ángel Domínguez
Manuel García Murillo

Lluís Jiménez
Manuel Fages
Mari Carme Navarro
Javier Pacheco
Vicente Pardina
Alfredo Cabeza
Montserrat Ros
Aurora Huerga
Aïna Vidal
Jordi Gutiérrez
Xesús B. González

COMISSIÓ DE GARANTIES I ARBITRATGE

Antonio Madrid
Rosa Bofill
Alfons Labrador

Rosa Sans
Montse Escoda

COMISSIÓ DE CONTROL D'ADMINISTRACIÓ I FINANCES

Miquel Salas
Manel Garcia Biel
Rosa Fabian

Javier Sánchez
Emilia Macías

el servei assegurador de

**Contracta ara la teva assegurança
de **Vida** i aconseguirà **6 mesos gratis****

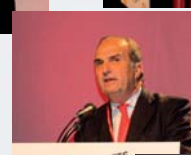

Informa't al teu sindicat
sobre la delegació ATLANTIS
més propera o al telèfon
901 500 400

Les imatges del Congrés

Més de 1.000 acreditacions. La important tasca de saber qui és qui

Benvinguts, passeu, passeu...

Rècord de mitjans de comunicació acreditats. El protagonisme de CCOO

Artur, si us plau, prou retallades

CCOO no oblida la seva gent

Ja tinc la darrera peça del trencaclosques!

El congrés de les xarxes socials

El camino de salida de la crisis marca el 10º Congreso Confederal de CCOO

El 10º Congreso Confederal de CCOO se celebra los días 21, 22 y 23 de febrero, bajo los lemas "Combatir la crisis. Renovar el sindicato". Ambos eslóganes sintetizan bien, a mi modo de ver, los objetivos del congreso y los contenidos del programa de acción elaborado para el debate.

En efecto, si pensamos en el contexto en el que celebraremos nuestro máximo conclave, todos y todas coincidiremos en que estamos en plena disputa por cómo se enfrenta la crisis y, por tanto, por cómo se sale de ella. Ya no se trata de diagnosticar el origen de la crisis, ni siquiera de señalar a los responsables de la misma, todo eso ya lo sabemos. Se trata, ahora, de desentrañar lo que verdaderamente está en juego, que no es otra cosa que si salimos de la crisis con una ingente transferencia de rentas del trabajo al capital por la vía de devaluar salarios y derechos laborales y sociales, o salimos de la misma con un modelo alternativo de desarrollo que se sustente en políticas que estimulen nuestro tejido productivo basándolo en la I+D+i, en un sistema educativo de mayor equidad y calidad y en la sostenibilidad medioambiental, preservando los derechos laborales y el estado del bienestar y las redes de protección social. Estamos disputando el modelo económico y social en lo que interpreto como uno de los puntos más álgidos de la lucha de clases de los que hemos vivido en nuestra historia reciente.

Cómo afrontar la crisis

El programa de acción dedica sus cinco primeros ejes, de los diez que contiene, a precisar nuestras propuestas para enfrentar la crisis desde un modelo alternativo al que las clases dominantes en Europa y España están imponiendo. Por esta razón empezamos reflexionando sobre la globalización

continúa a la página 18

El congreso se va a abrir con la sorprendente actuación d'El niño de la hipoteca

Moment solemne del congreso: la Internacional i els Segadors cantats per la Coral del Joncar del Poble Nou

Enhonabona, Joan Carles

Penitents del sindicat

ve de lapágina 17

neoliberal en la que estamos inmersos para, posteriormente, apuntar que debemos librar la batalla en el plano internacional, a través de las organizaciones internacionales que agrupan al movimiento sindical, Confederación Sindical Internacional y Confederación Europea de Sindicatos, desde una apuesta solidaria donde la cooperación internacional sigue jugando un papel de máxima importancia. Continuamos, en el segundo eje, centrando nuestras reflexiones y propuestas en el plano nacional y aquí volvemos a precisar las alternativas que hemos ido construyendo, a lo largo de todos estos años de crisis, y que pasan, como es ya conocido, por la reforma fiscal y por la reforma del sistema financiero en la cual damos un paso adelante exigiendo la configuración de una banca pública... El tercer eje lo dedicamos a perfilar nuestra propuesta de cambio de patrón de crecimiento, convencidos de que no hay salida de la crisis si éste no se modifica radicalmente con la vocación de tener una economía más saludable y competitiva que no sea tan vulnerable a los cambios de ciclo económico y que permita la generación de riqueza que pueda favorecer una sociedad más justa y solidaria. En el eje cuarto abordamos los instrumentos de los que disponemos para enfrentar la situación, que no son otros que la acción sindical a través de la negociación colectiva o el diálogo y la concertación social. Partimos de valorar la situación generada por los cambios normativos que se han impuesto desde la primera reforma laboral y por las actitudes políticas que han dejado bajo mínimos el diálogo social para hacer una reivindicación expresa de éste y orientar la acción del sindicato hacia la promoción de los convenios estatales de sector anclados en los convenios de ámbito autonómico. Por último, el eje quinto está dedicado a las propuestas que nos permitan reconstruir nuestras redes de protección y el estado del bienestar como elementos esenciales de una sociedad democrática avanzada donde la justicia social debe ser inseparable del desarrollo económico. Es más, promovemos el desarrollo económico como recurso indispensable para conseguir más y mejor empleo y una sociedad más justa y solidaria. Pero la crisis y la gestión neoliberal que se está haciendo de ella no solo ha tenido efecto en la economía, el empleo o los dere-

chos laborales y sociales, también lo está teniendo en la calidad democrática de nuestro sistema político. Una de las expresiones de este deterioro de la política, la venimos sufriendo en forma de ataques sistemáticos al sindicalismo y en particular al sindicalismo de clase que representamos las CCOO. La crisis, por otra parte, se ha convertido en un espejo que nos refleja las insuficiencias de nuestra organización y de no pocas de nuestras prácticas. Por esta razón, el segundo bloque temático del programa de acción que contempla los cinco ejes restantes está dedicada a temas de carácter organizativo.

Nuestra organización

El eje sexto se dedica a reflexionar sobre la afiliación desde un doble punto de vista: cómo incrementarla y cómo retenerla, señalando las insuficiencias que tenemos para llegar a los colectivos, cada vez más numerosos, que se encuentran fuera de la empresa, que por definición es nuestro campo natural de actuación. Nos estamos refiriendo a los jóvenes, los parados, los pensionistas, los autónomos... Para solucionar esta insuficiencia nos planteamos, junto al encuadramiento habitual de los mismos en nuestras estructuras habituales, las federaciones de referencia, el situar puntos de información específica para poder aproximarnos a sus problemas como primer paso para vincularlos al proyecto sindical. En el eje séptimo tratamos de la participación de la afiliación como elemento esencial del modelo que preconizamos. Empezamos por la sección sindical como núcleo base de la misma, abordamos la participación a través de las estructuras territoriales para llegar a los niveles de representatividad del sindicato a través de la participación en las elecciones sindicales, ámbito este en el que nos planteamos la necesaria reforma de la normativa actual para dar mayor peso al papel del sindicato, equilibrando el papel de los organismos unitarios de representación y de la sección sindical.

El eje octavo está dedicado a reflexionar y hacer propuestas en consecuencia, sobre la adecuación de las actuales estructuras organizativas de las que disponemos. Así nos planteamos la cooperación entre estructuras como elemento capital para ganar en extensión y eficacia de nuestro trabajo sindical. Nos planteamos una nueva forma

Fernando Lezcano, secretario de Comunicación, presentó el Programa de acción del Congreso confederal de CCOO

de entender nuestra federación de pensionistas y jubilados para la que proponemos la doble afiliación en la rama de procedencia y en la federación actual y hacemos una nueva configuración de nuestros órganos de dirección donde damos un paso más sobre los debates que desde hace tiempo mantenemos creando el Comité de Dirección Confederal, con la participación de todas nuestras organizaciones territoriales y federales, con la pretensión de garantizar la máxima participación en la construcción del discurso y la mayor corresponsabilidad en la ejecución de las decisiones entre todos adoptadas. El noveno eje centra las valoraciones y propuestas en tres ámbitos que no pueden entenderse simplemente como complementarios, sino que revisten una importancia estratégica en el fortalecimiento del sindicato tanto internamente como ante la sociedad, son los temas de comunicación, de formación sindical y de la cultura.

Nuestros recursos

Por último, pero no menos importante, el eje décimo trata de la gestión eficaz de los recursos económicos y materiales del sindicato y de garantizar las prácticas más ejemplares por parte de las personas que dedican la mayor parte de su tiempo a representar al sindicato y que en esa medida son los referentes últimos ante los trabajadores y trabajadoras y la sociedad, para lo que planteamos criterios para un nuevo estatuto de los permanentes sindicales.

El Programa de acción se cierra con un apartado dedicado a la necesaria reivindicación del sindicalismo. Apartado que hemos considerado necesario ante tanto ataque que venimos sufriendo pero también como un acto de afirmación, ya que si es razonable repensar críticamente cómo nos organizamos y cómo actuamos no lo es menos que partamos de la consideración, por otra parte objetiva, de que CCOO es la mayor y mejor fuerza sindical y social del país. ■

Fernando Lezcano

CCOO, per un referèndum contra les retallades del Govern central

El passat mes d'octubre es va constituir a Madrid la comissió promotora d'un referèndum contra les retallades del Govern central. L'anomenada Cumbre Social, que integra més de 150 organitzacions, i entre elles CCOO, està impulsant una consulta adreçada a tota la societat.

Mitjançant aquest referèndum, es vol qüestionar el paper del Govern central del PP, que està aplicant unes polítiques diferents de les del programa electoral amb què va presentar-se a les eleccions generals del 20 de novembre del 2011.

Per això s'ha iniciat una campanya de recollida de signatures a tot l'Estat, en la qual les organitzacions de la Cumbre Social participaran activament.

De fet, ja s'ha enviat una carta al president del Govern central, Mariano Rajoy, per exigir la convocatòria d'una consulta popular, i s'ha posat en marxa la pàgina web www.exigimosunreferendum.org per explicar tot el procés.

Incompliment del contracte electoral

L'origen d'aquesta iniciativa, el situem en la desafecció de la ciutadania envers les institucions democràtiques. No sembla adient l'incompliment del "contracte elec-

toral" establert entre el PP i els votants. Des que el PP ha arribat al poder, amb el pretext de la crisi ha executat retallades brutals als serveis públics i ha contribuït al deteriorament dels drets socials i laborals. Per això s'impulsa aquesta campanya a l'empara de l'article 92.1 de la Constitució espanyola, que diu que les decisions polítiques d'especial transcendència podran ser sotmeses a referèndum consultiu de tots els ciutadans, els quals han de tenir el dret a saber amb quines polítiques es vol sortir de la crisi.

Entre els que hi donen suport, s'hi troben diferents personalitats: Marina Subirats,

El PP està aplicant unes polítiques diferents de les del programa electoral amb el qual va presentar-se a les eleccions generals

Vicenç Navarro, Federico Mayor Zaragoza, Carlos Jiménez Villarejo, José Antonio Martín Pallín, Victòria Camps, Luis García Montero, Carlos Berzosa, Almudena Grandes, Miguel Ríos, Pedro Almodóvar, Pilar Bardem, Carlos Bardem, Eduardo Mendicutti, Máximo Pradera, Rosa María Artal, José Sacristán, Juan Diego, Juan José Millás... ■

L'augment dels preus perjudica els sous baixos, els aturats i els pensionistes

L'augment dels preus que ens mostra l'índex de preus de consum (IPC) dels darrers mesos a Catalunya està perjudicant de manera molt seriosa el poder adquisitiu dels salaris, de les prestacions per desocupació i de les pensions, i posa al límit de la pobresa nombroses persones que disposen de pocs recursos.

Els preus continuen augmentant i això s'ha vist agreujat darrerament per la pujada de l'IVA en els serveis, l'increment de preus de l'ensenyament superior, els copagaments implantats pel Govern i els amplis marges de beneficis que apliquen algunes empreses en els seus productes.

Catalunya, més cara

A Catalunya, els preus són encara més alts que a la resta de l'Estat, sobretot com a conseqüència de l'aplicació de l'euro per recepta, que perjudica les persones amb menys recursos i els pensionistes. Això, a més, també va en contra de la competitivitat de les empreses catalanes.

Per això, CCOO de Catalunya demanem que es replantegin el repagament de medicaments, l'augment de l'IVA i les retallades a les pensions; rebutgem l'euro per recepta de CiU, i reclamem que es revaloritzin les pensions, així com una política de control dels preus dels serveis bàsics, perquè la inflació no afecti negativament la sortida de la crisi. ■

Catalunya segueix perdent ocupació a dojo

La sagnia de l'atur expulsa els joves a buscar feina a l'estranger

redueix en 179.400 persones i que el nombre de persones amb contracte temporal ho fa en 15.300. La temporalitat a l'Estat espanyol se situa en una taxa del 24%; a Catalunya, on la destrucció d'ocupació temporal ha estat més intensa que la indefinida, que també s'ha reduït, la taxa de temporalitat tampoc no és bona i es queda en un 19%.

Fracàs de les reformes laborals

Amb aquesta tendència, els efectes de les darreres reformes laborals evidencien que no serveixen per crear ocupació i reduir l'atur. Per això, CCOO de Catalunya torna a denunciar com les reformes laborals estan agreujant la situació de crisi i la recessió econòmica i provoquen més atur. El camí és prioritzar la reactivació econòmica i la creació d'ocupació, fer una major inversió en R+D+I i en educació i formació i apostar per uns serveis públics de qualitat.

El tercer trimestre del 2012 ens deixa unes dades d'ocupació realment negatives. La darrera Enquesta de població activa (EPA), publicada el passat 26 d'octubre, indica que el nombre de persones aturades a Catalunya ha augmentat en un 2,3% respecte al trimestre anterior. Ara hi ha 18.800 aturats i aturades més, i un total de 840.400 persones estan sense feina.

La taxa d'atur a Catalunya queda en el 22,6%, 0,6 punts percentuals més que el trimestre anterior. Respecte de fa un any, l'atur ha augmentat en 98.400 persones, el que suposa un increment del 13,3%, aproximadament 38.800 homes i 59.600 dones més. CCOO de Catalunya observa amb preocupació que la situació del nostre mercat de treball continua sense indicis de millora.

En l'anàlisi per províncies destaca com Tarragona registra la taxa d'atur més elevada, amb un 23,7% al tercer trimestre d'aquest 2012, seguida de prop per Barcelona (23,1%) i Girona (21,9%). Lleida, en canvi, se situa a molta distància de la resta de províncies, amb una taxa del 15,1%.

Les dades de població ocupada també són dolentes i mostren que la sortida de la crisi s'allarga. Respecte al trimestre anterior, s'ha reduït l'ocupació en 36.300 persones: l'ocupació a Catalunya ha disminuït un 1,2%. En termes interanuals, l'ocupació ha caigut en 192.100 persones i la taxa d'ocupació a Catalunya, el tercer trimestre del 2012, es queda en el 48,1%, 0,4 punts percentuals menys que el trimestre anterior.

Mirant xifres de contractació, descobrim que, a l'Estat espanyol, el nombre de persones assalariades amb contracte indefinit es

El sindicat alerta sobre el risc de fractura que pot produir-se en la nostra societat. Davant la falta de feina, moltes persones aturades veuen com es prolonga la seva situació d'atur, cosa que els comporta una pèrdua de protecció econòmica i manca d'ingressos. Hi ha un enduriment de les condicions d'accés i manteniment a prestacions i subsidis per atur. També fa mal la incertesa sobre la pròrroga de l'ajut PREPARA o la recuperació de l'atur consumit durant un ERO de suspensió o reducció que esdevé definitiu. Un altre punt que castiga els més febles és l'increment de preus com a conseqüència d'una fiscalitat injusta que apuja l'IVA a tothom i segueix tolerant el frau i el lucre de les activitats especulatives.

Des de CCOO de Catalunya exigim que es garanteixi la supervivència de qui no té feina ni ingressos, amb la implementació de la renda garantida de ciutadania (RGC) i que la renda mínima d'inserció (RMI) torni a recuperar la seva essència de ser el darrer recurs econòmic per fer front a les necessitats vitals.

Per últim, hem criticat de forma reiterada, per exemple amb la vaga general del passat 14-N, la política de retallades dels governs central i català, que resulta errònia, antieconòmica i antisocial, i no ens està ajudant a sortir de la crisi. ■

Prop del 30% de la població catalana viu en risc de pobresa

Una de les conseqüències de la crisi és l'augment dels casos de persones en risc de pobresa i exclusió social.

En el darrer Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa, que se celebra cada 17 d'octubre, CCOO de Catalunya va voler denunciar l'alarmant creixement del nombre de famílies amb pocs recursos econòmics.

Fins i tot les persones que tenen feina comencen a veure's afectades. Certament, l'empitjorament de les condicions laborals i la precarietat de la contractació fan que, avui, tenir una feina no suposi tenir ingressos econòmics suficients per a una part de la població.

La precarització, l'elevat atur o l'augment de la desprotecció de les persones sense feina ens estan conduint a una societat cada cop més empobrida, on les diferències entre rics i pobres creixen.

Treballar i ser pobre

A Catalunya, moltes persones assalariades ja estan patint aquest empobriment, causat per una major inestabilitat laboral, amb més del 90% de la nova contractació, temporal, i per la precarització del mercat de treball, amb temporalitat, augment de la parcialitat involuntària, sobrequalificació i subocupació, un dels salaris mínims interprofessionals més baixos de la Unió Europea, baixos salaris, etc.

No ajuden, tampoc, les darreres reformes laborals, que s'han mostrat inútils per crear ocupació i reduir l'atur, i en canvi faciliten la temporalitat, permeten no aplicar el conveni col·lectiu -per tant, menors salaris-, augmenten el poder empresarial, abarateixen l'acomiadament...

Un altre dels punts nefasts que fan créixer les desigualtats són les retallades, especialment en polítiques socials. Desapareix el dret a l'atenció a la dependència, s'apliquen recàrrecs a la despesa farmacèutica, es retallen les beques menjador, s'encareix l'educació infantil o universitària... A més, la pujada de l'IVA general fins al 21% afecta directament el consum i contribueix a l'empobriment de les famílies catalanes.

Les dades no són molt afalagadores. La taxa de risc de pobresa a Catalunya, és a dir, el percentatge de població que queda per sota del llindar de la pobresa (8.559 euros anuals el 2011), ha estat del 21,9% el 2011, segons dades de l'Idescat i l'IERMB. La taxa de pobresa o exclusió social (AROPE), segons les mateixes dades, estableix com el 29,5% de la població catalana, 2.224.800 persones, viuen en situació de risc de pobresa o exclusió social.

CCOO està detectant que cada cop és més fàcil caure en la pobresa tenint feina, però que el fet de perdre-la també pot tenir conseqüències dramàtiques. Els darrers canvis en la prestació per atur o el subsidi per atur, el difícil accés a la renda activa d'inserció o l'esgotament del dret a prestació o subsidi (una de cada tres persones sense feina no perceben cap tipus de protecció) posen en situació de vulnerabilitat moltes persones que no poden retornar al mercat de treball. A més, l'enduriment de les condicions d'accés a la renda mínima d'inserció (RMI) i la pèrdua de poder adquisitiu dels pensionistes completen un escenari complicat per a moltes famílies.

L'augment de la despesa farmacèutica és una de les causes d'empobriment de les famílies catalanes

Per donar la volta a aquesta situació, des de CCOO de Catalunya reclamem polítiques públiques de reactivació econòmica, per generar activitat i ocupació, centrades en les persones i no en els mercats financers. Ens cal la recuperació de l'estat social i la restitució dels drets laborals i socials anul·lats per les reformes laborals i les retallades socials. El sindicat demana, als poders públics, mesures que garanteixin el benestar dels ciutadans i les ciutadanes, particularment quan perden la feina: restablint la protecció per atur, millorant la seva cobertura i implementant, a Catalunya, la renda garantida de ciutadania. Per últim, instem la societat a donar una resposta general per defensar els nostres drets i reduir la injustícia social envers els més febles. ■

Un treball sobre la relació de la salut amb les condicions de treball guanya el Premi Ángel Rozas per a investigadors novells

Dels onze treballs presentats en la segona convocatòria del Premi Ángel Rozas a la recerca en ciències socials per a investigadores i investigadors novells, "Les condicions

d'ocupació i de treball a la Unió Europea 2005-2010 i la seva relació amb la salut. Possibles efectes de la darrera crisi econòmica en les condicions de la població assalariada" de Jordi Merino i Noé n'ha resultat el guanyador.

El treball presentat aborda els canvis en les condicions d'ocupació i de treball a través de l'observació dels factors de risc psicosocial de treball a la Unió Europea, entre els anys 2005 i 2010, les diferències significatives entre els països membres de la UE i si hi ha diferències de gènere. Parteix de l'any 2005, en un moment de creixement econòmic, i finalitza l'any 2010, dos anys després de l'inici de l'actual crisi econòmica, per veure el possible efecte de la crisi sobre les condicions laborals dels assalariats.

El jurat

El jurat, presidit per Josep Fontana, historiador i professor emèrit de la Universitat Pompeu Fabra, està format per Xavier Folch, editor; Rosa Sans, directora de la Fundació Cipriano García; Amparo Tusón, antropòloga; Josep M. Vallès, catedràtic emèrit de Ciències Polítiques de la Universitat Autònoma de Barcelona; i Maite Vilalta, professora d'Hisenda Pública de la Universitat de Barcelona.

La Fundació Cipriano García - CCOO de Catalunya promou aquest Premi, amb caràcter biennal, amb l'objectiu de reconèixer la millor recerca desenvolupada en els diferents àmbits de les ciències socials sobre el món del treball. Aquesta segona edició, convocada amb la col·laboració de la Diputació de Barcelona, té un únic premi consistent en la publicació i distribució del treball guanyador. ■

Un nou pas cap al futur de Barcelona

Cada projecte urbanístic i empresarial que fem és un nou pas cap a una ciutat més innovadora. Perquè una ciutat progressiva cal que hi hagi edificis innovadors i emplaçaments tecnològicament avançats, que fomentin l'R+D i generin nous negocis i activitats. Projectes que fan de Barcelona una ciutat en evolució constant.

Fem créixer
Barcelona
www.elconsordi.net

elCONSORCI
barcelona ZONA FRANCA

La sanitat deixa de ser universal i gratuïta amb la contrareforma sanitària del Partit Popular

El 20 d'abril es publicava el RDL 16/2012 de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i seguretat de les seves prestacions, en el qual es recullen, entre d'altres, tres conceptes bàsics: tots els mals de la sanitat radiquen en la mala gestió de les comunitats autònomes, es generalitzen els copagaments i es vincula el dret a l'assistència sanitària a l'assegurament. Centrem-nos en aquest aspecte.

La sanitat deixa de ser universal i gratuïta com a dret de ciutadania, per tornar a dependre de la condició d'assegurat/beneficiari malgrat que el seu finançament no és per quotes, sinó per impostos, i on cada cop tenen més pes els que graven el consum (IVA, impostos especials). L'argument utilitzat era que s'excloïa immigrants irregulars, però l'ambigüitat del redactat deixava fora altres col·lectius, com certs professionals liberals o majors de 26 anys que no havien cotitzat, el que va obligar a matisar-ho amb un nou reial decret que, al final, exclou, bàsicament, immigrants irregulars i persones amb rendes superiors als 100.000 € anuals que no han cotitzat.

Situació a Catalunya

Del creuament de dades, unes 600.000 persones no han estat reconegudes per l'INSS (180.000 estrangers sense permís de residència i 420.000 ciutadans espanyols). A tots ells, el CatSalut els ha obert un període de sis mesos per tal que regularitzin la seva situació i durant el qual seguiran tenint accés a la mateixa assistència que tenien abans de l'1 de setembre. Els estrangers empadronats a Catalunya també tenen fins al 31 de març de 2013 per poder acreditar la seva situació. Un cop presentada la documentació, i amb el requisit d'estar empadronats tres mesos abans, se'ls facilitarà un document que els donarà accés a l'assistència sanitària només a Catalunya i que a partir de l'any cobrirà també l'atenció especialitzada.

Des de CCOO de Catalunya vam denunciar, des del primer moment, que el que realment es pretenia tornant a un model d'assegurament era afavorir les assegurances privades (acompanyat, probablement, d'una futura desgravació fiscal). Es dualitzava el sistema sanitari alhora que s'estava confontent la població barrejant els conceptes d'immigració il·legal i turisme sanitari i que, qüestions humanitàries a part, es podien generar greus problemes de salut pública, col·lapse d'urgències, diagnòstics de malalties en estadis més avançats i, en definitiva, increment de costos i de vulnerabilitat en col·lectius en risc d'exclusió social. Per això vam valorar positivament que el Govern de la Generalitat de Catalunya garantís l'assistència sanitària a la població immigrada en situació irregular com a dret de ciutadania, si bé considerem que el requisit de tres mesos d'empadronament previ per accedir a aquesta assistència (i l'any per a l'especialitzada) és contradictori amb el que estableix el Pacte Nacional per a la Immigració, que reconeix la igualtat de tracte en l'accés als serveis públics entre totes les persones empadronades a Catalunya. ■ **Joan Canals**

El PP pretén afavorir les assegurances privades en detriment del model sanitari públic

La ILP per modificar la llei hipotecària pot arribar a un milió de signatures

CCOO considerem que cal canviar la llei hipotecària perquè és una llei injusta que beneficia el sector financer i perjudica les persones i perquè contradiu la Directiva europea de protecció dels consumidors.

Cal paralitzar immediatament tots els desnonaments, regular la dació en pagament per resoldre els problemes de sobreendeutament familiar motivats per la compra de l'habitatge i garantir el dret dels antics propietaris a continuar residint a l'habitatge en un règim de lloguer social. L'objectiu de la ILP que CCOO promovem és evitar que milers de famílies treballadores perdin l'habitatge perquè no poden fer front al pagament de la hipoteca per causes econòmiques sobrevingudes, com a conseqüència de l'actual crisi econòmica, i es vegin abocades a l'exclusió social i residencial, per culpa d'una legislació hipotecària que permet al banc quedar-se l'habitatge a un preu del 60% del seu valor de taxació i, alhora, continuar exigint a les famílies el pagament d'un deute que no poden pagar.

Es pot signar fins al gener del 2013

Per impulsar aquesta ILP, fins al passat mes d'octubre ja s'havien recollit 627.000 signatures a tot l'Estat. D'aquestes, CCOO n'hem recollit 163.000. Per tant, la ILP ja ha assolit el llindar mínim necessari de 500.000 signatures perquè el projecte de llei que promovem entri al Congrés. Malgrat això, la Comissió Promotora de la ILP hem decidit continuar la campanya de recollida de signatures fins al mes de gener de l'any vinent.

El nostre objectiu és arribar al milió de signatures, perquè sabem que únicament una àmplia mobilització social podrà vèncer les pressions del sector financer i les resistències del Govern del PP a modificar la llei hipotecària. ■ **Xavier Becerra**

Acomiadaments a la cafeteria de la presó de Lleida

El tancament a la presó de Lleida no és més que un assaig de futurs tancaments a la resta de centres

La cadena HUSA ha acabat acomiadant els 13 treballadors i treballadores de la cafeteria de la presó de Lleida, perquè ha finalitzat el contracte que aquesta empresa tenia amb el centre penitenciari de Ponent, ja que l'Administració no vol continuar oferint aquest servei.

La primera notícia del possible acomiadament, la van tenir els treballadors a finals de setembre i va començar la lluita per oposar-s'hi, per això prop d'un centenar de treballadors i treballadores de la presó, convocats per les federacions de Comerç, Hostaleria i Turisme i Serveis a la Ciutadania de CCOO de Lleida, es van concentrar, el 26 de setembre, a l'entrada del centre.

En reunions posteriors, l'Administració va dir que no tancaria la cafeteria i que el personal que l'atendria serien interns de la presó. El personal del centre penitenciari no hi va estar d'acord perquè la cafeteria és el seu lloc d'esbarjo; i el personal de la cafeteria tampoc no hi va estar d'acord, perquè veien que el servei era necessari i que el que volia l'Administració era substituir-los per treballadors més barats. Posteriorment es va fer una recollida de signatures entre el personal de la presó per evitar, en primer lloc, el tancament de la cafeteria i, després, per demanar la continuïtat dels llocs de treball.

La Federació de Comerç, Hostaleria i Turisme va estar negociant amb la direcció de l'empresa HUSA per arribar a un acord, però finalment els treballadors i treballadores han estat acomiadats. En l'acte de conciliació entre el grup HUSA, empresa demandada; el CIRE, Centre d'Iniciatives per a la Reinserció, i el Departament de Justícia, que hi va haver el 2 i el 5 de novembre, s'aconseguí un acord favorable per als treballadors, però hi van perdre la feina.

Interns per treballadors

Aquest tancament o substitució de treballadors és una nova mostra de la política de retallades dels serveis públics, i CCOO estem convençuts que aquest tancament a Lleida no és més que un assaig dels futurs tancaments que es faran a la resta de centres de Catalunya a mesura que vagin finalitzant les concessions que la Generalitat té amb diferents empreses perquè gestionin les cafeteries dels centres penitenciaris. Els únics que, en aquests moments, poden frenar els acomiadaments són els funcionaris i funcionàries de presons mostrant el seu desacord amb el fet que siguin els interns de les presons els que a partir d'ara treballin a les cafeteries dels centres. ■

Primera solució per a Boí-Taüll: 800 mil euros

A principis d'octubre, Boí-Taüll va rebre de l'empresa Nozar, administradora majoritària de l'estació d'esquí, una injecció de 800 mil euros que li permetran obrir aquesta temporada i evitaran que la Generalitat s'hagi de fer càrrec de l'estació.

Aquests diners signifiquen que 300 treballadors i treballadores directes de l'estació d'esquí més el personal dels hotels del Pla de l'Ermita tornaran a la seva feina. L'ERO acabava el 31 d'octubre. Primer s'avançà 20 dies l'ERO del personal fix, van començar a treballar el 10 de novembre; després van donar d'alta el personal encarregat del manteniment i de preparar l'obertura de l'estació; i, finalment, la resta de personal s'espera que l'1 de desembre ja estigui treballant per poder obrir la temporada pel pont de la Puríssima.

L'ERO s'ha aprofitat també per renegociar i ajustar amb els hotels millors condicions econòmiques de pagament del deute i dels lloguers dels hotels.

Important per a la comarca

L'acord no sols és important per als treballadors i treballadores, sinó també per a la comarca, ja que l'estació i el complex turístic signifiquen uns quatre-cents llocs de treball indirectes. Hem d'esmentar que la viabilitat futura de l'estació i el complex hotelier no només afecta la instal·lació, sinó també tota la vall. Ara, en aquest moment, només resta esperar que hi hagi una bona temporada de clients i de neu perquè aquesta solució pugui estendre's a les temporades futures. ■

CCOO del Baix Llobregat es compromet a lluitar contra l'atur i la precarietat social

En el marc del seu VII Congrés es va aprovar per unanimitat una resolució general que planteja compromisos del sindicat en el context social i econòmic de la comarca.

Conscients que el nostre principal enemic per batre és l'atur i la precarietat social i personal que suposa a les més de 70.000 persones que el pateixen al Baix Llobregat, CCOO vol confluïr a lluitar-hi en contra amb el treball conjunt amb les associacions de persones aturades, amb la mobilització i amb el reforç de la línia d'assessorament individual a les persones aturades.

Ens implicarem en iniciatives socials, locals, sectorials i/o comarcals que plantegin mesures de solidaritat actives amb les persones en risc de pobresa.

Aliança social

Reforçarem el nostre paper impulsor al Fòrum Social del Baix Llobregat com a aliança social contra les retallades, en defensa dels serveis públics i per l'alternativa social a la crisi, i també enfortirem el contacte i el treball amb les associacions veïnals, en especial amb la Federació Comarcal d'Associacions Veïnals del Baix Llobregat (Favbaix).

La defensa del Parc Agrari del Baix Llobregat, l'impuls del paper dels treballadors i treballadores en les polítiques de turisme i en una plataforma en defensa de la indústria, i l'intercanvi intergeneracional al sindicat mitjançant el treball de l'aula Joan N. García Nieto (amb un paper fonamental del sindicat comarcal de Pensionistes i Jubilats i Jubilades i d'Acció Jove) són altres dels compromisos aprovats.

La mobilització en els centres de treball i en la societat en general és obligatòria davant les mesures antisocials i contraproduents per a la generació d'ocupació dels actuals governs estatal i català.

La reforma laboral ajuda a la destrucció d'ocupació, és injusta, inútil i bolcada en l'empresariat especulador. La vaga general del 14 de novembre ha estat, amb un seguiment global del 92% al Baix Llobregat, la continuïtat de la nostra mobilització per confrontar-nos tant amb la reforma com amb les mesures d'austeritat, fracassades i desastroses, que estan portant l'economia, el país i les persones al pou de la recessió. ■ **Toni Mora**

I Trobada oberta a tota l'afiliació de la comarca el 25 de gener de 2013

En el marc del VII Congrés de CCOO del Baix Llobregat, celebrat els passats 8 i 9 de novembre de 2012, a Sant Andreu de la Barca, es va aprovar la celebració semestral d'una conferència oberta a tots els afiliats i afiliades de la comarca.

La I Trobada tindrà lloc als locals del sindicat a Cornellà de Llobregat, el proper divendres, 25 de gener de 2013, de 10 a 14 h i de 16 a 19 h.

Al matí, es faran públics l'Informe general i l'Informe econòmic i s'obrirà un torn de participació obert a tothom.

A la tarda, es realitzarà una jornada formativa amb experiències d'acció sindical al centre de treball de companys i companyes de diferents sectors, i novament hi haurà un torn d'intervenció obert a tothom.

De la trobada, se'n trauran conclusions per traslladar a la Comissió Executiva. Participació i transparència són dos dels reptes del nostre sindicat per intensificar aquests quatre anys.

Esperem que puguis assistir a tota la jornada, o bé al matí o a la tarda. No dubtis a confirmar la teva assistència al correu baixllob@ccoo.cat o bé a mhernandez@ccoo.cat o al telèfon 93 474 99 00. ■

Vine i participa-hi!

La plataforma per impulsar la indústria a Catalunya és una realitat

Representants diversos de la indústria catalana han fet una aposta decidida per impulsar la política industrial i el necessari lideratge industrial amb la creació d'una plataforma.

Col·legis tècnics i professionals, universitats, centres tecnològics, empreses, CCOO i UGT han acordat la creació d'una plataforma que impulsi el debat sobre el paper de la indústria en l'economia del país i en el seu model socioeconòmic, així com en el necessari canvi de model productiu i de patró de creixement de l'economia catalana.

Una iniciativa de CCOO

Aquesta iniciativa ha estat impulsada des de CCOO amb el ferm convenciment que la sortida de la crisi ha de tenir molt en compte la situació del teixit productiu del país, així com les possibilitats que ofereixen els sectors industrials en l'estabilitat econòmica i social a les empreses i als treballadors i treballadores.

Definir polítiques industrials, sectorials i subsectorials, de caràcter transversal i vertical, així com la diagnosi industrial i la seva projecció cap a sectors amb factors de creixement, són alguns dels objectius que ens hem marcat els que formem la plataforma per impulsar la indústria a Catalunya.

No podem obviar que la indústria a Catalunya s'ha vist molt afectada per la crisi, amb una caiguda de les vendes d'un 12%, una pèrdua

El Paraninf de la Universitat de Barcelona va acollir la presentació de la plataforma

d'ocupació d'un 16% i una reducció dels costos salarials d'un 12%, amb la consegüent pèrdua del seu pes en el PIB del país de 5 punts percentuals, aproximadament, en l'última dècada.

CCOO entenem que cal fer un gir radical de 180° a aquesta situació, i, per fer-ho, tots els que tenim responsabilitats en els sectors industrials hem d'emplaçar-nos a un àmbit de concertació que ens permeti compartir els valors que la indústria ha desenvolupat tradicionalment a Catalunya, i que serveixi per establir polítiques industrials de cooperació, desenvolupament, inversió, investigació, internacionalització, formació, qualificació i valor afegit.

Des de la indústria de Catalunya impulsarem el canvi de model productiu i garantirem una sortida de la crisi més ràpida i estable per a l'economia i, sobretot, per als treballadors i treballadores. ■ **Javier Pacheco**

AFILIATS/ADES

Ara, si ets afiliat o afiliada de CCOO, tu i els teus familiars podreu gaudir de serveis gratuïts i preus especials a les clíniques dentals Odontquality.

**Odont[®]
QUALITY**
CLÍNQUES DENTALS

GRATIS visita y diagnòstic odontològic en 1ª visita

NOMÉS 20€ Higiene bucal (neteja + revisió per sessió)

25% DESCOMPTA en qualsevol tractament

FINANÇAMENT SENSE INTERESSOS

PROMOCIÓ ESPECIAL

Només fins al 30/01/2013

BONUS IMPLANTOLOGIA

-200€ en qualsevol tractament

Presentant el carnet d'afiliat/ada

BONUS ORTODÒNCIA FIXA

-300€ Ortodòncia metàl·lica i ceràmica

Presentant el carnet d'afiliat/ada

Ens trobareu a

BARCELONA Roger de Flor, 271
Tel.: 93 459 06 07

HOSPITALET Av. Ponent, 19
Tel.: 93 448 21 23

SABADELL Via Alexandra, 12 - 14
Tel.: 93 724 40 99

La reestructuració en el sector financer provoca la pèrdua de 30.000 llocs de treball

La crisi financera està provocant un canvi sense precedents en el mapa bancari de l'Estat espanyol i català, amb greus conseqüències per a l'ocupació i també per a la seva funcionalitat, tant d'accés a l'obtenció del crèdit com en el vessant de servei públic.

Aquesta reestructuració la podem dividir en dos períodes.

1a fase: període 2009-2010

Es perden més de 4.500 llocs de treball a Catalunya dels 38.000 que hi havia l'any 2008.

La primera reacció de les entitats bancàries per fer front a aquesta crisi va ser la de redimensionar-se fent-se més grans. Estratègia fomentada pel Banc d'Espanya i pels governs central i autonòmics. Això va propiciar tota una sèrie de fusions, pràcticament totes en el sector de l'estalvi. Aquest procés es va desenvolupar produint fusions sense cap ni peus, la majoria de les vegades orientades per motius polítics i interessos personals. Només cal recordar els casos de Caixa de Girona, Caixa Manresa o Caixa Laietana, canviant de parella de ball constantment, en lloc de fusionar-se per motius de complementaritat econòmica.

El resultat va ser la duplictat de xarxes d'oficines, excedents de personal, destrucció del model de caixes d'estalvi, destrucció de l'obra social de moltes d'elles, en resum, entitats amb més problemes que abans.

L'estratègia de Comfia-CCOO ha estat clara: qualsevol reestructuració s'havia d'haver realitzat de forma negociada i amb mesures voluntàries d'acceptació per part de les plantilles. Hem denunciat l'escandalosa retribució dels directius de les caixes d'estalvis i hem demanat a la fiscalia que actués. Avui ja tenim els primers directius passant pels jutjats.

La capacitat de mobilització i de negociació de Comfia-CCOO, sindicat majoritari en el sector, ha possibilitat que tots els processos de reestructuració i fusió a Catalunya (la Caixa amb Caixa de Girona, CatalunyaCaixa -Caixa Catalunya, Tarragona i Manresa; Unnim -Caixa Sabadell, Terrassa i Manlleu; o les integracions de Caixa Penedès al Banc Mare Nostrum o de Caixa Laietana a Bankia) s'hagin realitzat amb acords laborals. En aquest període, el sector financer a Catalunya ha perdut 4.500 llocs de treball, però la reducció s'ha produït amb prejubilacions, excedències amb reingrés forçós i baixes voluntàries.

També en el sector dels bancs s'ha produït una disminució de les plantilles, amb processos d'ERO, sobretot a la banca estrangera, que també s'han realitzat amb els principis de voluntarietat.

La persistència de la crisi financera i les contínues i errònies reformes del sector financer realitzades tant pel Govern del PSOE com pel del PP (portem cinc reial decrets), amb una anàlisi errònia de la problemàtica del sector (el problema principal és la

CCOO seguirà mobilitzant-se per defensar els interessos dels treballadors i treballadores del sector

capitalització de les entitats i no la mida, tal com assenyalen les auditories i els estudis que hem aportat des de CCOO), ha portat a les entitats financeres a un segon procés de reestructuració.

2a fase: fusions per adquisicions i nacionalitzacions

El primer efecte és la transformació de les caixes d'estalvis en bancs. Perden el seu estatus d'empreses semipúbliques. El segon efecte és que s'ha produït la major nacionalització d'entitats bancàries de la història recent per evitar la fallida i el col·lapse financer: CAM, Banc de València, Unnim, CatalunyaCaixa, NovaGaliciaBank i per últim Bankia. Des de Comfia-CCOO hem realitzat multitud de propostes per aprofitar aquesta oportunitat i construir un sector bancari públic que serveixi per a la dinamització econòmica, per fer arribar el crèdit a les famílies i les empreses i per evitar l'exclusió financera d'una part de la població amb menys recursos.

Però sembla que aquest no és el camí ni la idea que té el Govern de l'Estat. Tot el contrari: privatitzar les nacionalitzades i la creació d'un oligopoli financer, amb l'adjudicació d'algunes entitats nacionalitzades a altres bancs o promoure les fusions entre bancs (CaixaBank amb Banca Cívica o Banc Popular amb Banc Pastor).

El resultat s'ha concretat en més pèrdua de llocs de treball i d'ocupació. En aquest nou procés es calcula que la reducció de plantilles a tot el sector pot arribar a les 25.000 persones a tot l'Estat. Comfia-CCOO seguirà mobilitzant-se per defensar els interessos dels treballadors i les treballadores i aconseguir que tots els processos es realitzin des del diàleg i l'acord, amb les premisses de voluntarietat. I en aquest sentit són els recents acords de Banca Cívica, la CAM o Unnim. ■ **Luis Jiménez**

1 de cada **5** llars
viu en **situació**
de **pobresa**

CANVIEM AQUESTA REALITAT

1 SMS = 1 KG

Col·labora amb mi enviant un SMS amb la paraula **QUILO*** al **28029**

També a www.laCaixa.es i, el **30** de novembre i l'**1** de desembre,
en supermercats i mercats.

GRAN RECAPTE D'ALIMENTS

FUNDACIÓ
BANC DELS ALIMENTS

Obra Social "la Caixa"

*El cost íntegre per a clients de Movistar, Vodafone i Orange és de 1,20 euros i es destinarà íntegrament a la campanya de recollida d'aliments de la Fundació "la Caixa". La resta d'usuaris ho han de consultar amb l'operador. Cost màxim: 1,45 euros, IVA inclòs. Número utilitzat per la Fundació "la Caixa" per a donacions sense finalitats comercials. Operat per Alvento, núm. d'atenció al client: 902 88 77 86 / alvento.es. Informació legal: info@fundaciolacaixa.es

TERRA DE FALSES PROMESES

Quan arriben a Alemanya en busca de la terra promesa, molts treballadors i treballadores tenen una sorpresa desagradable. En comptes de salaris alts i bones condicions de treball es troben un escenari ben diferent.

A Alemanya no és or tot el que lluu i també es protesta contra les retallades socials

Feines de professional pagades a preu de becari, contractes que no s'arriben a signar, *minijobs* amb *minisous*, una cobertura sanitària que sovint agreuja la precarietat. A molts catalans i catalanes, el gegant econòmic els mostra com a benvinguda la seva cara menys amable. És veritat que Alemanya és un país ric. Ben repartida, la riquesa es traduiria per a cada alemany en 57.384 euros a l'any. Però no és el cas. El 10% més ric posseeix el 55% de la riquesa, un 4%

més que l'any anterior. A Alemanya no hi ha crisi, o millor dit, no la pateix tothom. La reforma laboral coneguda com a Agenda 2010 que s'introduí el 2003 va comportar una degradació del mercat de treball. Es va rebaixar la protecció a l'ocupació i les cotitzacions de les empreses i es van reduir les prestacions d'atur i sanitàries. Avui hi ha gairebé vuit milions de treballadors amb *minijobs*, un milió dels quals ha de rebre ajuda social per poder sobreviure amb el seu sou. Aquests *minijobs*, que se'ns venen com a clau de l'èxit econòmic, tenen una cobertura social del tot insuficient, traslladen a l'Estat les càrregues socials que s'estalvien els empresaris, redueixen els ingressos fiscals, ofeguen la demanda, generen una competència deslleial en el mercat de treball i destrueixen l'ocupació de qualitat.

Alerta del sindicalisme alemany

Aquest és l'escenari amb el qual es troben molts treballadors migrants. El 2011 el nombre d'espanyols que van apostar per emigrar a Alemanya va ser un 52% superior a l'any anterior. Els cursos d'alemany s'omplen de candidats, les cambres de comerç i les agències de reclutament alemanyes promouen amb intensitat el trasllat de treballadors qualificats. El DGB, la gran central sindical alemanya, avisa que a la República Federal no hi ha una manca de treballadors qualificats, sinó un atur que afecta cinc milions de ciutadans. Al darrere de la campanya que promou l'emigració no hi ha la voluntat d'ajudar els joves aturats, sinó d'augmentar l'oferta en el mercat de treball per poder augmentar la pressió sobre els salaris.

L'Estat alemany ha fet front al rescat dels seus bancs amb més de 300.000 milions d'euros. És decebedor que ara s'intenti estalviar traslladant la despesa formativa i universitària als països de la perifèria, que es veuen ofegats per l'austeritat que promou a Europa la cancellera Merkel. El que estem perdent és la generació millor preparada de la nostra història, el principal actiu que tenim per fer front a les mancances del nostre model productiu. Des de CCOO donem suport a la llibertat individual a l'hora d'utilitzar tots els recursos que tenen els treballadors i treballadores al seu abast. Ho fem amb el servei del CITE Europa, que assessora sobre mobilitat de qualitat. Per això reclamem que la mobilitat suposi una oportunitat per a tothom, en condicions justes i que no signifiqui un espoli afegit per al nostre teixit econòmic i social. ■ Ricard Bellera

Impost a les transaccions financeres, l'impost més "desitjat"

Cada vegada més ciutadans i ciutadanes i més organitzacions socials i polítiques exigim la implementació d'un impost a les transaccions financeres (ITF). Una demanda que ve de lluny i que té per objectiu posar fre a l'especulació financera i recaptar fons per finançar les polítiques públiques. A més, en el context actual, també ha de servir perquè el sector financer contribueixi a finançar els costos de la crisi econòmica.

Avui, en una economia dominada pel capitalisme financer on els bons, els valors, les divises... "viatgen" pertot arreu o es converteixen en "productes derivats lligats a futurs", "obligacions"... sense cap mena de control i sense pagar impostos, la majoria de la població hem dit PROU i ens hem expressat individualment i col·lectivament a favor de l'ITF, i finalment hem fet escoltar la nostra veu al Parlament europeu (la Comissió Europea va presentar un projecte de directiva per establir aquest impost a partir del 2014).

Avís contundent als governs

El passat mes de maig, la Confederació Europea de Sindicats (CES) també es va afegir a la crida del Parlament europeu a favor de l'ITF, perquè representa un avís contundent per als governs europeus quan els emplaça a actuar per afavorir la implementació d'aquest impost. Des de la CES es considera que el camp d'aplicació de l'ITF ha de ser molt ampli i ha d'afectar totes les transaccions financeres, sense exempcions de cap tipus. Ha arribat l'hora, d'una vegada per totes, que els estats membres facin possible la seva posada en marxa. Serà un dia històric que haurem de celebrar com un pas més en la llarga lluita a favor d'una redistribució, una mica més justa, de la riquesa. (Més informació sobre l'ITF a www.fiscalitatjust.cat/apartat "Destacats"/document "Propostes per al 20-N", pàg. 10). ■ Ester Boixadera

Augmenten els accidents de treball mortals a Catalunya

El compliment de la Llei de prevenció per part de les empreses és purament formalista

Les dades de sinistralitat de l'any 2011 són dramàticament preocupants. No pot ser d'una altra forma quan la xifra de 78 persones mortes a causa del treball, és a dir 14 més que durant l'any 2010, significa un augment del 21,88% respecte a l'any anterior. Passa el mateix si parlem d'índexs d'incidència (accidents de treball per 100.000 treballadors), en el cas dels mortals l'increment és del 23,50%.

Encara és més preocupant si ens fixem en sectors en clar descens d'activitat, com és la construcció, i que lògicament haurien de tenir un descens dels accidents. En lloc d'això tenen un augment del 14,29% del nombre d'accidents mortals i un 34,49% del corresponent índex d'incidència. Tot i així també cal recordar que en sectors com els serveis i la indústria, on malgrat que la tendència a l'ocupació no minva tan contundentment, sí que augmenta l'ocupació temporal, i els accidents de treball mortals també pugen de manera alarmant, un 22,58% en el cas dels serveis i un 11,76% en el cas de la indústria. Aquestes dades demostren el que des de CCOO diem respecte a l'incompliment per part de les empreses de les seves obligacions envers la salut i la vida de la població treballadora.

Dades per tenir en compte

- Els empresaris, si no paguen els serveis tècnics de prevenció, no reben l'assessorament de qualitat per poder desenvolupar la prevenció a les seves empreses.
- L'últim informe elaborat per la Inspecció de Treball al 2010 constata que els plans de prevenció, les avaluacions de risc i la formació dels treballadors que es desenvolupen a les empreses són catalogades com a genèriques, incompletes i escasses. El compliment de la llei és purament formalista.
- Cal destacar les pràctiques empresarials fraudulentas que, amb la connivència de les mútues d'accidents de treball, estan provocant l'ocultació i la subdeclaració dels accidents mitjançant el no-reconeixement com a accidents de treball o coaccionant els treballadors perquè no agafin la baixa. És paradigmàtica la tendència dels accidents de treball sense baixa. També cal afegir la inoperància junt amb la permissivitat per part de l'autoritat laboral en la seva tasca d'inspecció i sanció a les empreses incomplidores, fins a tal punt que, en lloc d'atendre els propis informes han dut a terme polítiques de reducció de recursos humans i econòmics de la Inspecció de Treball, i més concretament dels tècnics habilitats creats en el seu dia per combatre la sinistralitat.

Mesures

Des de CCOO de Catalunya exigim que la Generalitat de Catalunya desenvolupi el seguiment i l'aplicació de l'Estratègia catalana de seguretat i salut, en especial pel que fa a les campanyes per combatre l'accidentalitat i el subregistre; que es concreti la posada en marxa de la figura de l'agent de prevenció territorial prevista en l'Estratègia de seguretat i salut espanyola i en la catalana; que la Inspecció de Treball coordini els recursos humans i assigni els recursos econòmics necessaris per dur a terme campanyes de lluita contra la sinistralitat, i que la Generalitat augmenti la seva capacitat sancionadora a les empreses fraudulentas de forma contundent. ■

Crisi i salut mental: una mala combinació que pot ser letal

Els darrers suïcidis provocats per situacions de desnonament imminent o els relacionats amb la pèrdua del lloc de treball; els problemes de salut mental provocats per situacions d'atur de llarga durada; el malestar emocional i físic per l'augment de les pressions a la feina o la por de perdre-la; els efectes negatius sobre els companys que continuen treballant després de l'aplicació d'un ERO a la seva empresa... conformen una altra de les dimensions dels efectes de la crisi i són la constatació d'un empitjorament alarmant de la salut mental d'una bona part de la població treballadora, estigui a l'atur o no.

Al nostre sindicat, l'ISTAS, i un cada vegada més gran nombre de professionals de la salut i la salut mental al nostre país, i també arreu del món, reclamen més atenció sobre els efectes negatius de la crisi sobre la salut i la salut mental i denuncien que la realitat laboral i econòmica i les polítiques de retallades aboquen cada vegada més milions de ciutadans i ciutadanes a patir-ne les conseqüències, també sobre la seva salut.

I mentre CCOO continuem denunciant les nefastes polítiques d'austeritat i retallades amb accions i mobilitzacions de tot tipus, iniciem també la posada en marxa d'un projecte pilot per oferir atenció en salut mental a aquelles persones que estiguin patint la crisi des de fa temps. ■

Ester Boixadera

LA FRASE Manel Castells, sociòleg i professor universitari català, catedràtic de sociologia i d'urbanisme a la Universitat de Califòrnia, Berkeley, i director de l'Internet Interdisciplinary Institute (IN3) de la Universitat Oberta de Catalunya

“L'economia criminal ha ocupat l'espai de l'economia legal i ha substituït el paper dels estats”

LECTURA

‘Quan els obrers van ser els amos’

El passat 3 d'octubre, la Fundació Cipriano Garcia-CCOO de Catalunya va organitzar la presentació del llibre *Quan els obrers van ser els amos. Una setmana de vaga general política a Sabadell el febrer de 1976*, escrit pel periodista sabadellenc Xavier Vinader.

La xerrada, amb la col·laboració de Pagès Editors, el Departament de Cultura-Filmoteca de Catalunya, el Centre d'Estudis Històrics Internacionals-Pavelló de la República de la Universitat de Barcelona (UB) i la Fundació Bosch i Cardellach de Sabadell, es va fer a la seu de CCOO de Catalunya.

El llibre parla d'un dels capítols més intensos de la història de la ciutat de Sabadell i que va tenir lloc el febrer del 1976. Durant pràcticament una setmana, del 23 al 27 de febrer, la ciutat va restar completament paralizada per una vaga general que es va generar amb les càrregues policials contra una manifestació pacífica per l'ensenyament públic que va acabar, fins i tot, amb infants ferits. ■

BANCA ÈTICA

Una bona opció per als estalvis

La indignació ciutadana amb el sistema financer actual i la falta de crèdits a les famílies i a la majoria d'empreses i associacions han fet que cada vegada més persones confiïn els seus diners a entitats de banca ètica com COOP57, Oikocredit, Fiare o d'altres.

Aviat, Fiare i la Banca Popolare Etica finalitzaran un procés d'integració per crear la primera entitat de banca ètica de Catalunya i Espanya que permetrà obrir un compte corrent per domiciliar rebuts, pagar amb targeta, operar per Internet, etc., sense haver de tenir cap més compte en altres entitats per fer les gestions del dia a dia.

La banca ètica utilitza els estalvis dels ciutadans per promoure projectes positius i transformadors de la societat i ha crescut espectacularment al nostre país des de l'any 2006. ■

CAMPANYA

Salvem la UPEC

CCOO de Catalunya dona suport a la campanya per la continuïtat de la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya (UPEC). En l'actual context de crisi econòmica, l'objectiu és buscar els recursos i els suports necessaris per portar a terme la 9a edició de les jornades de la UPEC.

Des del 2004, la UPEC ha contribuït a tenir un espai de llibertat, diàleg i formació de les esquerres en tota la seva diversitat. Al llarg de les diferents sessions, s'ha pogut establir una molt bona relació entre el món progressista i el món acadèmic.

Ara, des de la UPEC, s'ha impulsat aquesta iniciativa perquè qualsevol persona pugui fer aportacions i evitar la pèrdua d'aquest espai de llibertat i reflexió. Més informació al web de la campanya 'Salvem la UPEC' ■

www.universitatprogressista.org/mm/file/campanya_2013/informacio.pdf

SEGIS

Alfons López & Pepe Gálvez

NOMÉS DE
GENER A FEBRER

¡ACOMIADA'T ARA D'ULLERES I LENTS DE CONTACTE!

"Per fi noto els
petits detalls
sense necessitat
d'ulleres"
Roberto Rubio

Promoció vàlida fins 28/02/13. No acumulable a altres ofertes.

Promoció
CIRURGIA REFRACTIVA LÀSER

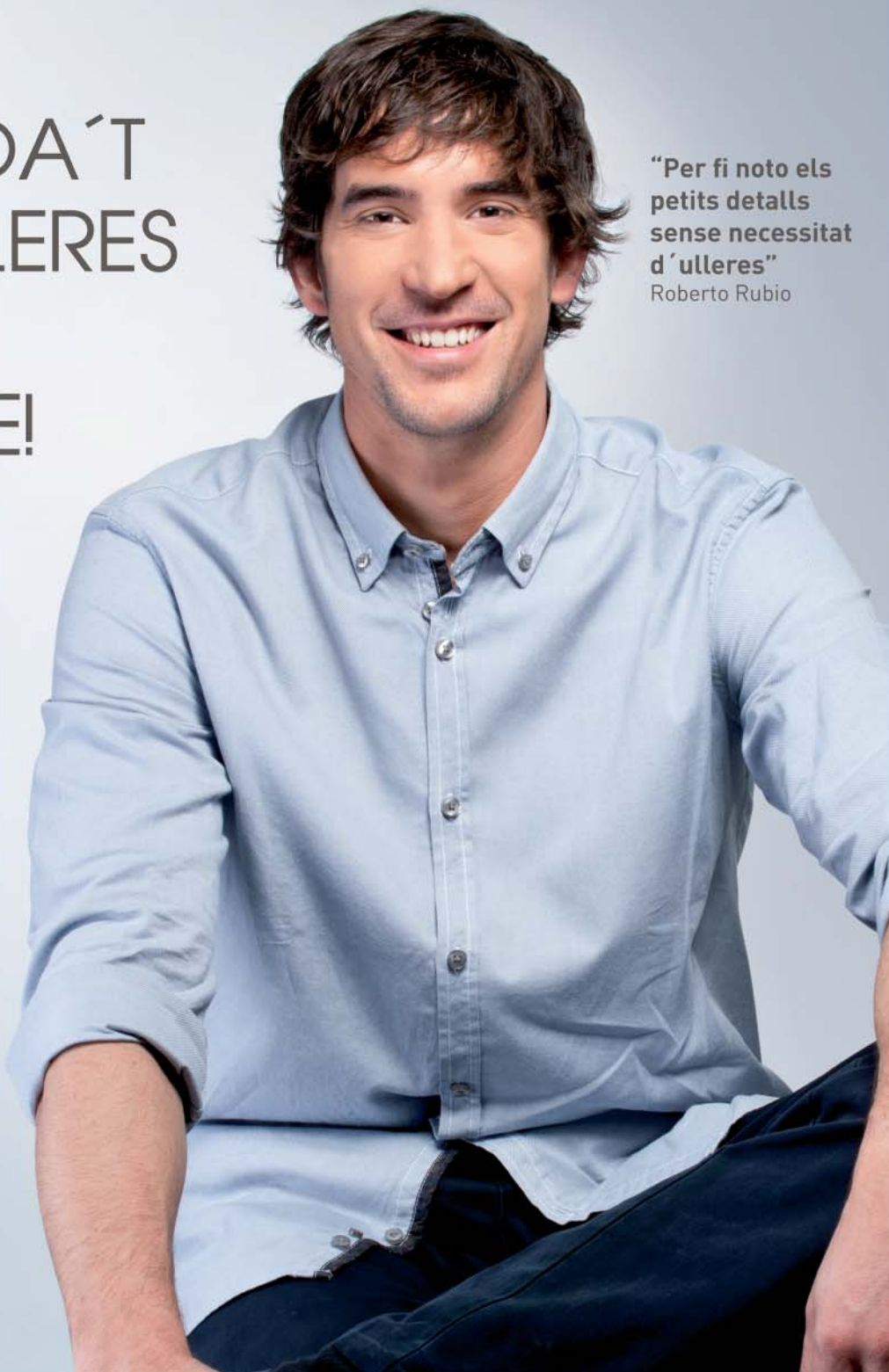

875€/ull

Consulta mèdica preoperatòria

35€

Tarifa General: 995€/ull. Excepte Lasik/Lasek Z-100. Tarifes vàlides per a tractaments dels dos ulls.

ACREDITACIÓ

d'afiliat

[CIRURGIA REFRACTIVA LÀSER] [VISTA CANSADA] [CATARACTES]

IMPREScindIBLE PRESENTAR
en la 1ª visita a Clínica Baviera.

Resta de consultes i serveis 10% dte.
Excepte anells i lents intraoculars.

Barcelona. Carrer Balmes, 183 | 933 62 49 90 · Barcelona. Carrer de Ganduxer, 71 | 933 62 49 90 · Girona. Carrer Emili Grahit, 75 | 972 48 41 31
Hospitalet. Rambla de Just Oliveras, 48 | 932 60 05 10 · Mataró. Carrer dels Pirineus, 36 | 937 41 92 00 · Reus. Carrer de Castellvell, 12 | 977 32 80 60
Sabadell. Carrer de Prat de la Riba, 53 | 937 45 09 52 · Tarragona. Carrer de Pere Martell, 41 | 977 25 19 32

LÍDER A ESPANYA EN OFTALMOLOGIA AVANÇADA

TARIFES I PROMOCIÓ VÀLIDAS NOMÉS A LES CLÍNQUES DE CATALUNYA